

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

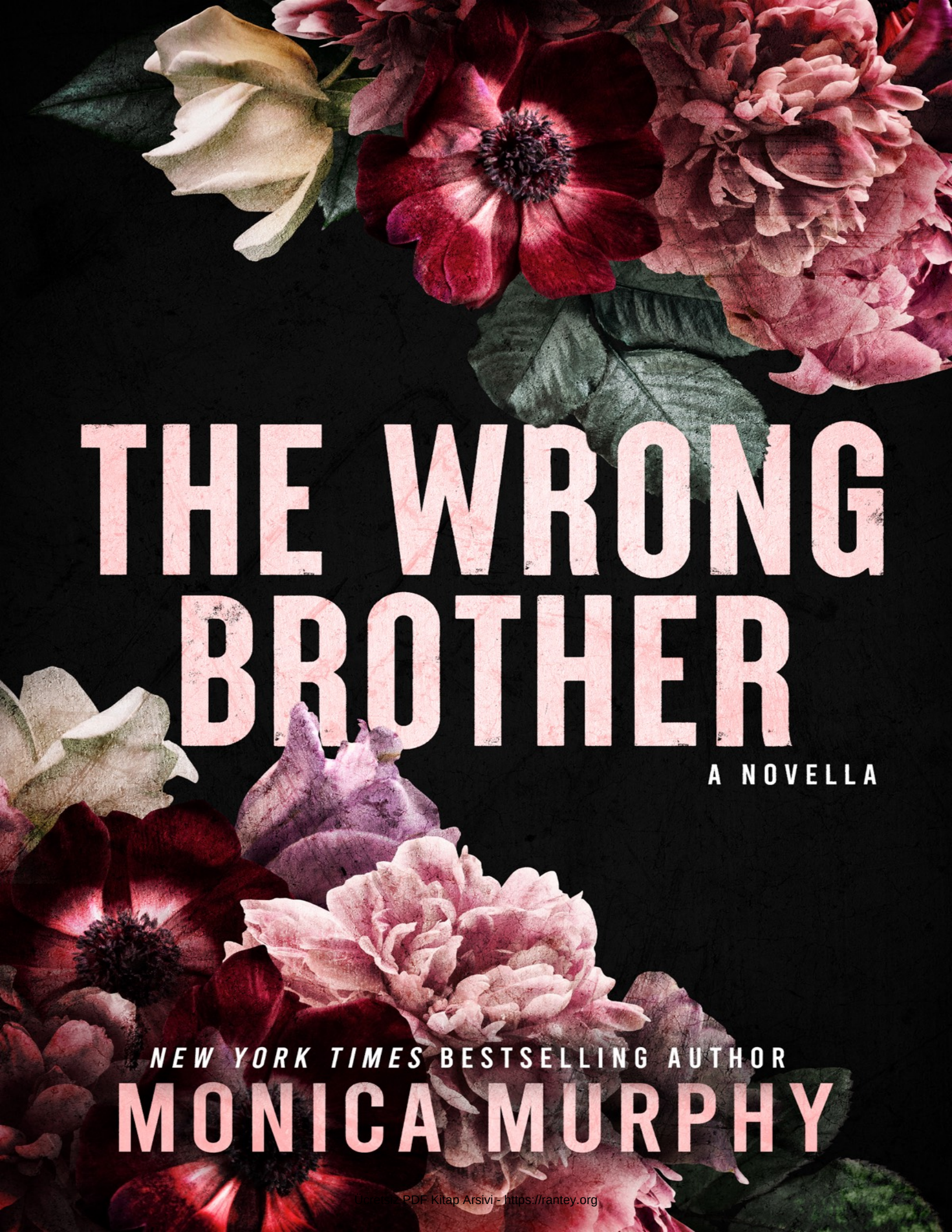
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE WRONG BROTHER

A NOVELLA

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
MONICA MURPHY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Yanlış Kardeş

Monica Murphy

İçindekiler

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)

[Ayrıca Monica Murphy Yazar
Hakkında](#)

Birinci Bölüm

Hibe

T Yatağımda bir kadın var.
Çenemi kaşıyarak yorganımın altında yatan küçük yumruyu düşünüyorum. İş yerinde geçen acımasız bir günün ardından yorgun düşmüştüm ve bu beklediğim son şeydi.

Yine de pek şaşırmadım.

Perdeler açık bırakılmış, şehrin gökyüzünün ışıkları yatak odama vuruyor, ama saçının rengini seçebilmem için yeterli ışık yok. Sarışın mı?

Sarışınları tercih ederim. Ne kadar parlak, o kadar iyi. İnce belli ve kocaman göğüslü. Gerçek ya da sahte, benim için fark etmez. Sikimi içine sokarken kalçalarıma dolanan uzun bacaklar, gür dudaklarından dökülen yumuşak iniltiler. Gerçi benim en büyük tercihim konuşmaması. Sadece susar ve alır.

Ceketimi yavaşça çıkarıp yakındaki bir sandalyeye bırakıyorum. Boynumdaki kravatı gevşetiyorum ve gömleğimin üst düğmelerini açıyorum. Bileğimdeki kol düğmelerini çözüyor, hafif bir şingirtıyla küçük bir tabağa yerleştiriyorum.

Kahretsin, öldü mü?

İşığı açmayı düşünüyorum ama vazgeçiyorum. Bu tür şeyler daha önce de olmuştu. Tanıdık olmayan kadınların yatağımda belirmesi o kadar da alışılmadık bir şey değil. Kardeşimden, en iyi arkadaşımın, bir iş ortağımdan hediye bir sikiş.

Gayrimenkul işiyle uğraşıyoruz. Alır, satar ve takas ederiz. Bazen de aynı şeyi kadınlarla yaparız.

Tatlı sözleri, yumuşak dokunuşları ve cömert ağızlarıyla onları bulmak kolaydır ve her zaman isteklidirler. Bir numaralı hedefi bir erkeği iyi hissettirmek olan yetenekli bir baştan çıkarıcı.

Bir adamı boşaltmak.

Bu akşamki tek amacının bu olduğuna eminim. Sanki yetişkin hayatımın büyük bir bölümünde stresliymişim gibi geliyor ve geçtiğimiz ay özellikle kötüydü. Önemli anlaşmalar suya düştü - düşüncelerimde bile ayrıntılara girmek istemiyorum.

Özellikle de benim düşüncelerim.

Bu mükemmel bir dikkat dağıtıcı. Kendimi bir kadının içinde kaybediyorum.

Heves, tamamen çıplak olana kadar kıyafetlerimi daha hızlı çıkarmamı sağlıyor. Yatağın benim tarafıma doğru yürüyorum ve örtüleri dikkatlice geri çekiyorum, sonra da aynı dikkatle giriyorum. Mısır pamuğu ısınmış tenimde pürüzsüz ve serin bir etki yaratıyor ve yüzümü ona dönerek yan dönüyorum. Elimi saçlarını -sarı değil- nazikçe yüzünden uzaklaştırıyorum, ona çok sert dokunmamaya dikkat ediyorum.

Seksi küçük paketi rahatsız etmek istemiyorum. Henüz değil.

Hareket ediyor, küçük bir iç geçiriyor ve ses doğrudan sikime gidiyor, beni sertleştiriyor. Ona uzanıyorum, parmaklarım çıplak kolunu okşuyor ve bir ses daha çıkıyor.

"Oh."

Hareketlerime ara verip onun uyanmasını bekliyorum. Beni kabul etmesini. Ama yarı uyanık olmalı, çünkü fısıltıyla söylediği o kelime dışında sessizliğini koruyor.

Bir daha kımıldamadı bile.

Bu kardeşimden olmalı. Finn'in kadının ne yapmasını istediğine dair bir talimatlar ve beklentiler listesi verdiğini hayal edebiliyorum. O da benim , hatta belki daha fazla titizdir.

Daha da yaklaşarak elimi kadının kalçasına koyuyorum ve çıplak, pürüzsüz tenine dokunuyorum. Sonra başparmağımı daracık külotunun ince kemerinin altından geçirip hafifçe okşuyorum.

Hala hareket etmiyor.

Parmaklarımı yavaş ve istikrarlı bir şekilde yukarı doğru sürüklüyorum. Düz karnı, kaburgaları boyunca, göğüsleriyle karşılaşana kadar.

Küçükler. Neredeyse bir avuç. Başparmaklarımı meme uçlarının üzerinde yavaşça gezdirirken onu avuçlarımın içinde tutmama yetecek kadar.

Hah. Bu çok garip.

Yumuşak bir inilti onu terk ediyor ve ellerime doğru eğiliyor. Etini tekrar sıkıyorum, başparmaklarım daireler çiziyor, ağzım için yalvaran sert küçük tepelerin etrafında hızımı giderek artırıyorum.

"Lütfen," diye fısıldıyor, tatlı sesi tenimde dalgalanıyor ve ateşimi yükseltiyor.

"Lütfen ne?" Sesim planladığımdan daha sert çıkınca sordum.

Sessiztam istediğim gibi. Her zaman istediğim gibi. Ama nedense bu gece yalvarışını duymak istiyorum. "Söyle bana," ellerimi vücudundan çekerek.

Sıcak, çıplak teni etrafımı sarana kadar yatakta yuvarlanırken inliyor. "Seni istiyorum."

"Hangi parçam?"

Sikim için yalvardığını duymak istiyorum ama tereddüt ediyor. Belki de o kadar tecrübeli değildir? Genellikle istediklerini hevesle isterler.

Kardeşim bana asla deneyimsiz bir kadın göndermezdi. Nazik sözler ve yumuşak dokunuşlardan hoşlanan biri değilim. Ağırdan almak için.

Kesinlikle olmaz.

Romantizm korkaklar içindir.

"herhangi bir rol," diye itiraf ediyor.

Sesinin tatlı tınısı en sarhoş edici uyuşturucunun bir vuruşu gibi. Tüm vücudum ter içinde kalıyor ve yorganı iterek onu ortaya çıkarıyorum.

İkimizi de ifşa ediyor.

Dışarıdan gelen ışıkla bile yüz hatları seçilemeyecek kadar karanlık ama uzun, siyah saçları olduğunu görebiliyorum. Küçük göğüsleri. Küçük bir bel ve geniş kalçalar. Giydiği tek şey hayatımda gördüğüm en dar külot.

Ve zamanında çok fazla külot gördüm.

"şunları," diye homurdanıyorum, çürük bel bandına uzanıyorum, kumaş etini kesene kadar çekiştiriyorum. Kumaşın yırtılma sesinin havaya karıştığını hissediyorum ve çekiştirerek külotu vücudundan ayırıyorum.

Nefes nefese kalıyor ve ince kumaşı yüzüme götürüp burnuma . Aminin nefis, misk kokusunu içime çekiyorum, ağzım tadına bakmak için sulanıyor.

Henüz değil. Önce bunu hak etmesi gerekiyor.

İpeksi saçlarını tutup canını acıtacak kadar sertçe çekiyorum ve tamamen donmuş bir halde tıslayarak nefes veriyor.

"Yere yat ve beni yala," diyorum ona, yüzümü yüzüne dayayarak.

Nefesi hızlanmış pantolonlarla çıkıyor, gözleri kocaman. Tanıdık yüz hatlarını düşünerek ona bakıyorum.

Bu kadını tanıyor muyum?

Saçlarını bıraktığımda, emrettiğim gibi yapıyor, kendini yeniden ayarlıyor, böylece yerde dizlerinin üzerinde duruyor. Bacaklarımı iyice açıyorum, o da arasına girene kadar yaklaşıyor. Öne doğru eğildiğinde küçük göğüsleri sallanıyor, sert meme uçları beni baştan çıkarıyor.

Dişlerimi sıkıyorum, bakışlarım yüzüne gidiyor ama başı aşağı eğik. Tek görebildiğim koyu renk kirpikleri ve burnunun zarif eğimi. Aletimin tabanını kavriyor, parmakları beni sararken sertleşiyor ve ağzını başına bastırıp bir an duraklıyor.

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor, daha sonra ne yapacağını görmek için beklerken tüm vücudum geriliyor. Ağzıyla ucu tamamen sarıyor, dili hafifçe alay ediyor, yarığın izini sürüyor.

Sikeyim.

"Daha sert." Tam olarak bunu yaptığında bir homurtu beni terk ediyor, ağzıyla aletime daha fazla baskı uyguluyor, parmakları shaftın etrafında sıkıca tutuyor. Emiyor ve yalıyor, ikisi arasında gidip geliyor ve ben de saçlarını yüzünden çekip izleyebilmek için geri tutuyorum.

Bana bakmıyor, sikime odaklanmış durumda ve etrafıma sarılmış yemyeşil dudaklarının görüntüsü içimdeki her şeyin neden oluyor. Boştaki eliyle taşaklarımı avuçluyor, onlara masaj yapıyor,

ve kabaca nefes veriyorum. Kalçalarımı kaldırarak ileri doğru itiyorum ve ağzını sikiyorum. Ben tekrar tekrar dudaklarının arasına girerken elleri vücudumdan uzaklaşıyor, o emişini hızımı artırıyorum.

Hayal kırıklığı damarlarımda dolaşıyor ve kendime zihinsel olarak sakın söyleyerek kabaca nefes veriyorum. Henüz boşalmak istemiyorum.

Yavaşla biraz.

Ama ağzı bir silah gibi, kafamı sikiyor-her iki kafamı da. Omuriliğimin dibinde karıncalanma hissi başlıyor, yavaşça taşaklarıma doğru ilerliyor ve boşalacağımı biliyorum.

Ama henüz istemiyorum.

Onu itiyorum, dudakları gürültülü bir patlamayla sikimi serbest bırakıyor ve ayağa kalkıyorum, kendimi öfkeyle mastürbasyon yaparken onun üzerinde geziniyorum.

"Yüzüne boşalacağım," diyorum ona kesik kesik nefesler arasında, yüz hatlarını görmek isteyerek.

Bu küçük seksi tanrıçanın kim olduğunu bilmek istiyordum.

Acı dolu bir ses çıkarıyor ve başını çeviriyor, saçları yüzünü tamamen kapatıyor, planımı bozuyor.

Artık çok geç. Geliyor... Geliyorum.

Son saniyede hedefimi değiştirip tüm göğsüne boşalıyorum, döllerim göğüslerine sığıyor ve aralarındaki vadiye damlıyor. Sanki yeni boşalmış gibi sert nefes alıyor ve benim vücudunun üst kısmına akıyor.

Lanet bir sanat eseri.

Orgazmdan inerken, uzanıp parmaklarımı kendi dölümde gezdiriyorum. Onun tenine sürüyorum. Parmak uçlarımla meme uçlarıyla oynuyorum, dölle kaplanıp parlayana kadar.

Sağlıklı bir tomar topluyorum ve dölle kaplı parmaklarımı yemyeşil ağzına bastırıyorum. "Aç ağzını."

Yüzünü bana dönüyor ve dudaklarını ayırıyor, parmaklarımı sertçe emiyor, boğazından yumuşak, boğuk bir "mmm" sesi geliyor. Parmaklarımı kıvrıp alt dudağına sıkıştırıyorum ve gözleri fal taşı gibi açılıyor. Kocaman. Gözlerini kırpmadan.

Koyu kahverengi.

Evet, çok tanıdık. Çok tanıdık.

Kafamda çalan uyarı zillerini duymazdan gelerek parmaklarımı ağzından çekiyorum ve yüzümü onunkinin içine sokuyorum, ona bakıyorum, onu içime çekiyorum.

Bu asla o olamaz.

Zihnim bana oyun oynuyor. Tek mantıklı cevap bu.

Ne yapacağını görmek için eğilip onu öpüyorum ve o beni itmek yerine dizlerinin üzerinde yükselip beni kendine çekiyor. İnce kolları boynuma dolanıyor, dillerimiz birbiriyle savaşıırken parmakları saçlarıma gömülüyor.

Bir inilti beni terk ediyor ve bir sonraki bildiğim şey, yatağa geri döndüğümüz, kadının altımda yattığı. Bacaklarını ayırıyor, vücudum onunkine yaklaşıyor ve aynen böyle, aletim hayata geri dönüyor, sert ve içine kaymaya hevesli.

Bu kadının içine giremem. Hayır.

O uzun bacaklarından birini etrafıma doluyor, ayağının topuğu kıcıma bastırıyor. İstekli ağzından ayrılıp aşağı doğru kayarak boynunu öpüyorum. Köprücük kemiğini. Göğsünü. Göğüslerini. Göğüslerini ellerimde topluyorum, birbirine yaklaştırıyorum, meme uçları sert ve ağzım için yalvarıyor. Birini emiyorum, dölümün tuzlu özünü tadıyorum ve o kıvranıyor, onun parmaklarım saçlarımı kavırıyor.

Çok duyarlı. Hevesli. Yüksek sesle. Sızlanıp inliyor ve sol meme ucunu ısırdığımda yakmışım gibi haykırıyor.

Onu tekrar incitmek istiyorum.

Diğer meme ucunu dişlerimle çekiştiriyorum ve o da inliyor. Acıyı hafifletmek için dilimle yumuşak etini okşuyorum. Onu tekrar ağlatmak için çaresizce.

"Grant." Adımı inliyor ve ben hareketsiz kalıyorum, güzel yüzüne bakarken gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Ona baktığımın farkında bile değil, ona hissettirdiğim duygular içinde kaybolmuş. Elimin aşağıya, yan tarafına doğru kaymasına izin veriyorum, parmaklarım karnında geziniyor, ta ki kalçalarının arasına girip onu okşayana kadar.

O ıslak. Sırılsıklam.

Kalçalarını kaldırırken dişleri alt dudağına batıyor, daha fazlasını istiyor.

Bu gerçekten bir durum olsa da ona daha fazlasını vermek istiyorum. Onun kim olduğunu biliyorum. Küçük sürtük beni kandırdı.

Ve ben buna
kandım.

Ona aşık
oldum.

Bunu yapamayız. Bu çok yanlış. Ama o beni durdurmuyor ve ben de bir ateş rüyasının ortasında olup olmadığını merak ediyorum. Bu anın gerçek olmasına imkan yok.

Elimi çekerek sikimi onun sıcak bedenine sokuyorum ve sanki eve gelmiş gibi . İçinde hareket etmeye başlıyorum ve o da altımda kayıyor, ritmi benimkiyle eşleşiyor, inlemeleri her itişimde daha da yükseliyor. Hızım o kadar artıyor ki tenlerimiz birbirine çarpıyor ve terden sırılsıklam oluyorum. Ağzım tekrar onunkini buluyor, dillerimiz dans ediyor, elleri beni sıkıca kavrarken kıcıma .

Sikeyim.

Bağırarak boşalıyorum, onu tohumlarımla dolduruyorum, kardeşimin asistanını becerdiğim gerçeğiyle uzaktan yakından ilgilenmiyorum bile çünkü bunun gerçekten imkan yok. Bunun bir rüya olduğunu kabul ediyorum, çünkü bir milyon yıl geçse bile bu kadın yatağımda saklanıp çıplak bir şekilde beni beklemezdi.

Benden nefret
ediyor.

Ondan nefret
ediyorum.

Ama lanet olsun. Amı rüya gibi. Ve onu
sikmeden duramıyorum.

İkinci Bölüm

Hibe

Çalan telefonun sesiyle uyandım.

Gözümü açıp komodine doğru baktığımda çalan şeyin telefonum olduğunu görüyorum.

Ve kardeşim beni arıyor.

Elimi yüzümde, kirli sakallarımın üzerinde gezdiriyorum.

Yanaklarımı okşuyor ve komodinden uzaklaşıp yan dönüyorum.

Yanımda yatan uyuyan, çıplak bir kadın bulmak için, çıplak sırtı tamamen sergileniyor. Çarşaf vücudunun alt kısmına örtülmüş, ama kışının çatlağını görebiliyorum ve lanet olsun, ona dokunmak için can atıyorum.

Sahip .

Derin bir nefes alarak, sırtından aşağıya yuvarlanan koyu dalgalara bakıyorum. Dar omuzlarına. Uzanıp bir omzunu tutuyorum ve onu pozisyona çekiyorum, böylece sırtüstü yatıyor, gözleri açık ve benimkilere bakıyor.

Sikeyim.

"Siktir!" Çıplak olduğumu, beni görebileceğini umursamadan yataktan fırladım.

Oturuyor ve dizlerini büküyor, öne doğru çekiyor ve beni düşünürken kollarını dizlerine doluyor. Rahatsız olmuş gibi görünmüyor. Aslında, düpedüz sakın ve elimi yüzümde bir kez daha gezdiriyorum, gözlerimi tekrar açmadan önce kısa bir süreliğine kapatıyorum.

Hayır. Hala orada oturuyor. Benim sayemde yeni sikilmiş.

"Yatağında ne halt ediyorsun?" Sesim buz gibi sakın, bu da onu kesinlikle korkutmalı.

İrkilmiyor bile.

"Dün gece dudaklarımı sikinin etrafına doladığımda itiraz etmiyordun," diyor kesin bir ifadeyle.

Sikim seçiriyor ama görmezden .

"Dün gece kim olduğunu bilmiyordum."

"Oh, hadi ama. Biliyordun." Dizlerini serbest bırakıyor ve üzerindeki çarşafı tekmeleyerek çıplak vücudunu gözler önüne seriyor.

Kahretsin, o muhteşem. Sikim şimdi seçirmekten daha fazlasını yapıyor. Tamamen sertleşmiş ve onun içinde

olmak için can atıyor. "Ben yapmadım."

"İçime girerken gözlerimin içine baktın Grant." Sesi sabit, çenesi yukarı doğru eğik, meydan okuyan bir bakış atıyor. "Kimi becerdiğini biliyordun."

Ona göz kırpıyorum. "Bunun bir rüya olduğunu sanmıştım."

Yumuşak bir kahkaha atarak dört ayak üzerine kalkıyor ve yatağın üzerinde sürünerek tam önümde duruyor, sikim yüzüne geliyor. "Gördüğün en iyi rüyaydı, değil mi?"

Beni tutuyor ve sikimin başı dudaklarına değene kadar en küçük adımı atıyorum. Bir iniltiyle dudaklarını ayırıyor ve içeri itiyorum, sonra geri çekiyorum. Tıpkı dün gece yaptığım gibi ağzını sikene kadar girip çıkıyorum ve o da sanki şimdiye kadar sahip olduğu en iyi ikrammışım gibi sikimi emiyor ve yalıyor.

Bunu yapmamalıyım. Ama sanki duramıyorum. Ofise geldiğim her gün onu görüyorum, Finn'in kapısının önünde masasında oturmuş, saçlarını toplamış ve takmış bir şekilde klavyede bir şeyler yazıyor.

Şu anda sikimi yalayan seks tanrıçasına hiç benzemiyor.

Dudakları şişmiş ve ıslak, gözleri kısılmış bir şekilde beni izlerken geri çekiliyor. "Bunun bir rüya olmadığını bilmen gerekirdi."

Sessiz kalıyorum, içimi kaplamak isteyen utançla savaşımaya çalışıyorum.

"Sen de en az benim kadar istedin," diye devam ediyor. Sertçe yutkunarak ona cevap vermiyorum.

"Ve şimdi de benim...bilmiyorum. Cinsel taciz davası mı açayım?"
Tek, narin bir kaş havaya kalktı.

Sözleri beni terletiyor ama aletim sönmüyor.

Lanet olası hain.

"Merak etme. Dediğim gibi, ben de senin kadar çok ." Ayağa kalkıyor, böylece önümde duruyor. Kısa boylu ve ince yapılı, siyah saçları bir omzunun üzerinden dökülüyor, kahverengi gözleri benimkilere dikilmiş gibi sıcak. "Dilini yutmuş gibi görünüyorsun."

Gözlerim kısıldı. "Pek sayılmaz. Sen sadece-" "Seni şaşırttı mı?"

kesecek kadar cüretkâr. Kollarımı üst koluna dolayarak onu sıkıca tutuyorum. "Çok ."

"Başka bir sürpriz, eminim." Gülümsemesi kendinden emin.

Bu kadın kesinlikle beklenmedik biri. Onu kardeşimin kapısını kuduz bir köpek gibi koruyan asistanı olmanın ötesinde hiç fark etmemiştim, ki bunu çok sinir bozucu buluyordum. Bir keresinde ondan şikâyet ettiğimde Finn yeteneklerine iltifat etmiş, onu becerikli olarak nitelendirmiş ve onsuz yapamayacağını söylemişti.

Ona bir kadına çok bağımlı olduğunu söyledim ve o sadece bana güldü, hıyar herif.

Ona sarılmayı bırakarak odaya göz gezdiriyorum. "Kıyafetlerini bulup gitmelisin."

"Beni musun?"

"davet edilmemiştin."

Beni düşünürken ağzı sert bir çizgiye oturuyor. "Pisliğin teki olduğunu biliyordum ama bu kadar kötü olacağını düşünmemiştim."

"Sormadan yatağıma gizlice girdiğinde ne olduğunu gördün mü?" Bakışlarındaki incinmiş parıltıyı fark ettiğim anda söylediğim sözlerden pişmanlık duyuyorum.

O haklı. Ben bir yılan kadar kötüyüm, ama o bunu biliyordu. Bunu herkes biliyor.

Ben bir Lancaster'lıyım. Bu bizim kanımızda var. Kendimize yardım edemeyiz.

"Sen bir pisliksin." Çenesini kaldırarak yanımdan geçti, odanın en uzak köşesindeki sandalyeye gitti ve siyah bir aldı. "İstediğin kadar inkâr et, ama sen

Dün gece. Bu sabah da keyifliydin, ta ki ağzını açıp her şeyi mahvedene kadar."

Paltosunu çıplak bedenine geçirişini, düğmelerini ilikleyişini ve uyumlu kemerini ince beline sıkıca sarışını izliyorum. Boyunu oldukça uzatan bir çift siyah ince topuklu ayakkabıyı ayağına geçiriyor, sonra bir elini uzun saçlarında gezdirerek düzeltmeye çalışıyor.

Kahretsin, çok güzel. Yatak odamda trençkotu ve seksi ayakkabılarıyla duruyor, kara gözleri bana dikildiğinde öfkeyle parlıyor.

"Gerçekten söyleyecek bir şeyin yok mu?"

Omuz silkiyorum. "Ağzımın her şeyi mahvettiğini düşünürsek, sessiz kalmak daha iyi."

Gözleri kısılıyor ve bana doğru bir adım atarak parmağını yüzüme doğru itiyor. "Senden hoşlanmıyorum."

Bir elimi beline koyup onu hızla içime çekiyorum, nefesi kesiliyor. "Dün gece seni siktiğimde ve sen üzerine boşalırken böyle demiyordun."

Sert nefes alıyor, göğsü hızla inip kalkıyor ve çıplak göğsüme sürtünüyor. Onun bu kadar yakınımda olması bile vücudumu geriyor, sikim yeniden sertleşerek karşılık veriyor.

"Korkunçsun."

"Hoşuna gitti." Eğilerek ağzımı onunkine değdiriyorum, dudaklarımız arasında yanan kıvılcımla savaşıyorum. "Sonra ofiste görüşür müyüz?"

Kendini benim elimden kurtardı. Yatak odamdan çıkarken "Siktir git" diye bağılıyor.

Kahkahalarım onu odadan çıkana kadar takip etti.

Üçüncü Bölüm

Alyssa

Öfkeyle yazıyorum, konsantrasyonum sadece patronum Finn Lancaster için üzerinde çalıştığım rapora odaklanmış durumda. Umutsuzca aklımı çekilmez adamda değil de işimde tutmaya çalışıyorum.

Dün gece seks yaptım.

Grant Lancaster. Finn'in ağabeyi, Reginald Lancaster'ın çocuklarının en büyüğü. İki kardeş yıllar önce birlikte iş hayatına atılmış, her biri vakıf fonları sayesinde arazi sahibi olduktan sonra kendi emlak şirketlerini kurmuşlardı. Tabii ki bağlantıları ve aile isimleri sayesinde işleri hemen kazançlı hale geldi.

Araştırmamı yaptım ve onlar için çalışmak istediğimi biliyordum.

Ah, çok zengin olmak. Bunun nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama özlemlerim var - hepimizin yok mu? Orta sınıf bir aileden geliyorum. Brooklyn'de büyüdüm. Sesimdeki aksanı silmek için çok çalıştım, gardırobumu ne kadar harcarsanız harcayın iyi görünen temel parçalardan oluşturdum ve sadece tasarımcıların örnek satışlarında bulduğum klasik parçalara para harcadım.

Lancaster and Lancaster'da giriş seviyesinde bir pozisyon açıldığında belli bir rolde görünmek istiyordum. Karşılama görevlisi işine başvurduğum ve hemen işe alındım, binaya giren herkesin ilk temas kurduğu kişi olarak pozisyon aldım.

Rütbelerimi yükselttim ve on sekiz ay içinde Finn'in asistanı oldum ve bir yılı aşkın süredir bu pozisyondayım. Ben yapıyorum

mükemmel para, her çeyrekte yüklü bir ikramiye ve dünyanın değilse bile ülkenin en zengin ailelerinden biri tarafından istihdam edilmenin tüm avantajlarına sahip olmak.

Ama Finn oyunun sonu değil. Onun için çalışmaktan keyif alıyorum. Saygılı ve saçmalamıyor. Söylediklerini harfiyen yapıyorum ve o da benim iş ahlakımı takdir ediyor. Şu anda emlakçı olmak için dersler alıyorum ve Finn çabalarımı teşvik ediyor. Lisansımı alır almaz beni işe alacağını söylüyor.

Finn ve ben iyi anlaşıyoruz.

Ağabeyi mi? Bu farklı bir hikaye. Grant tam bir pislik.

Lancaster'ın alametifarikası altın sarısı saçları ve buz mavisi gözleriyle cehennem kadar seksi. Sert ama gür bir ağız, sıkı bir çene ve aristokrat bir burun. Kaba tavırları ve ters cevapları beni inanılmaz derecede sinirlendirse de, yüzünde her zaman bir şekilde sonsuz derecede çekici bulduğum belli belirsiz bir tiksinti ifadesi var.

Grant Lancaster küçük kardeşinin ofisine dalmaktan ya da telefona cevap verdiğimde Finn ile konuşmayı talep etmekten çekinmiyor. Asla kibar değildir. Asla kaba değil, ama kesinlikle sıcak ve arkadaş canlısı da değil.

Hiç de değil.

Her ne sebeple olursa olsun, onun tavırlarını tahrik edici buluyorum. Belki bende bir sorun vardır. Belki de sorunlarım var, ama ne olursa olsun, Grant Lancaster'ın ağzından her bir boktan kelimeye son derece uyumluyum.

Ve ben de ona karşı küstah olmaktan zevk alıyorum.

Finn dün alışılmadık bir taleple bana geldiğinde ona şaşkınlıkla baktığımı biliyorum. Kendini açıklarken yüz ifadesi utangaçlaştı.

"Bu her zaman yaptığımız bir şey," dedi, üzerinde telefon numarasının yazılı olduğu kâğıdı uzatırken gözlerimin zar zor bakabiliyordu. Günün geri kalanı için ofisten çıkmak üzereydi ve inanılmaz derecede meşguldü. Bunu biliyordum. Onun yoğun programını takip eden bendim. "et. Adımdan bahset ve Grant için olduğunu söyle. Onun tercihlerini ve bu gece dairesine bir kadın gönderecekler."

Finn'e bakmamak için elimden geleni yaptım. Kardeşi için bir kadın sipariş ediyordu. Bir telekız. Fahişe. Ona ne demek istersen, .

Tamamen masum değilim. Bu tür şeylerin olduğunu biliyorum ama daha önce hiç böyle bir talepte bulunma görevi bana verilmemişti.

Finn gider gitmez o kâğıt parçasını elimde buruşturdum ve çöpe attım. Sonra planımı harekete geçirdim.

Grant'i yatağında bekleyen ben . Gecenin pahalı kadını falan değil.

Büyükannem gibi konuşuyorum.

Burada çalışmaya başladığım andan beri Grant Lancaster'a ilgi duyuyorum. Bana kaba davranmasına, hazırcevaplığına ve otoriter tavrına rağmen. Adam kendine güveniyor ve ben bunu inanılmaz çekici buluyorum.

Seksi.

Bilgisayar ekranına o kadar dikkatle bakıyorum ki, birinin boğazının hafifçe temizlendiğini duyana kadar yakınımın birinin girdiğini fark etmiyorum.

Erkek biri.

Kokusu, kolonyasının kokusu, daha ona bakmadan kim olduğunu anlamamı sağlıyor.

Zengin. Baharatlı. Gizemli. Lanet

olası Grant Lancaster.

Ona zar zor bakıyorum. "Şu anda ofiste değil." Finn'in neredede olduğunu açıklama zahmetine de girmiyorum.

"Buraya kardeşimi görmeye gelmedim," diye cevap veriyor Grant, derin, çakıllı sesi tüm sinir uçlarımı ateşe veriyor.

Tamamen hareketsiz kalarak ona bir göz atma şansım oldu. Üç parçalı siyah bir takım elbise giymişti. Altında beyaz gömlek. Siyah kravat. Saçları geriye taranmış, tek bir teli bile yerinde değil ve yüzü sinekkaydı traşlı. Hiçbir yerinde tek bir bıyık bile yok. Uzun boylu ve heybetli ve bakışlarını yüzümde hissedebiliyorum, tenimi ısıtıyor.

Birbirimizi ne kadar uzun süre izlersek, birlikte geçirdiğimiz zamanın anıları hızla geri geliyor. Bu adamın sikini ağzıma almak benim için bir onur ve lanet olası bir ayrıcalıktı. Ne yaptığını biliyordu.

onunla birlikte. Bana söylediği sert şeyler. Durumu tamamen kontrol altına alma şekli, tıpkı yapacağını bildiğim gibi. Bana ne yapacağımı söylemesi. Ona oral seks yaptığımda kontrolü tamamen kaybetmesi tam bir sürpriz olmuştu. Beni öyle bir becerdi ki, bana yaşattığı orgazm bir hediye gibi geldi.

Kendime karşı dürüst olmam gerekirse, hâlâ biraz sersemlemiş durumdayım. "Ne istiyorsun?" Hâlâ bir şey söylemediğinde soruyorum.

Yavaşça masama yaklaşıyor, bakışları benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Özür dilemek istiyorum."

İçimden bir şok geçiyor. "Ne için?"

"Seninle daha önce konuşma şeklim için." Duraksıyor, bakışlarını benimkilerden ayırıp Finn'in kapalı ofis kapısına dikeyyor. "Çok kabaydı."

Vay, vay. Bay Rude hatalarını kabul ediyor. Hoş bir sürpriz oldu.

"Özrünüzü kabul ediyorum," dedim ona.

Topuklarının üzerinde dönüp başka bir şey söylemeden uzaklaşmadan önce başını bana doğru eğiyor.

Geniş omuzlarının düz çizgisine hayranlıkla bakarak gidişini izliyorum. Pahalı takım elbisesinin mükemmel kesimine. Bana dokunma şeklini düşünüyorum. Dün gece kiminle birlikte olduğunu fark ettiğinde şok içinde bana bakarken yatak odasında çıplak duruşunu.

Sanki bilmiyormuş gibi.

Gerçekten bilmiyor muydu?

Hiç düşünmeden gözlüklerimi masama fırlatıyorum, ayağa ve peşinden gidiyorum, onu asansörün önünde beklerken bulduğumda içim rahatlıyor. Telefonuna bakıyor, kaşları çatık, yakışıklı yüzünde bir çatıklık var ve beni karşısında görmek için başını kaldırdığında kaşları daha da çatılıyor.

"Bayan Ramirez-"

Bana "Bayan" demesi beni etkiliyor.

Ona doğru yürüyorum, parmaklarımı kravatına doluyorum ve sertçe çekiyorum, ağzı bir şekilde neredeyse anında benimkini buluyor.

Aradığım dudaklarıma karşı inliyor ve ben de avantajımı kullanıp dilimi ağzına sokuyorum. Her nasılsa telefonunu cebine atıyor ve kollarını belime dolayarak beni kendine çekiyor ve asansörün sesi duyulduğunda bunu fark etmiyoruz bile.

Kimse arabadan çıkmadı. Asansörün boş olduğundan oldukça eminim ama artık bir önemi yok. Kapıların kapanma sesi şansını kaçırdığını gösteriyor ama umursuyor gibi görünmüyor.

Grant beni yiyip bitirmekle meşgul.

Ve ona izin veriyorum. Durmasını istemiyorum. Asla.

Dördüncü Bölüm

Hibe

W Ne yapıyorum ben?

Finn'in asistanı bana sarıldı ve ben de ona izin verdim.

Onu kendime çekerek cesaretlendirdim. Beni tuttu.

Sanki bana sahipmiş gibi kravatımı çözüyor ve ben de kazara olmuş gibi dudaklarına yumuluyorum. Ağzlarımız birbirine değdiği anda sanki ona doyamıyorum. Benim onu tükettiğim gibi o da beni hevesle tüketiyor.

Lanet olsun, bu yanlış. Ben çalışanlara karışmam. Bu bir numaralı kural. İkinci kural? *Kimseye* bulaşmam. İlişkilerimi çok sıradan tutarım. Var olmadıkları noktaya kadar. Annemle babamın ilişkisine tanık oldum ve o cehennem düzeni bana hayatımda böyle bir şeye ihtiyacım olmadığını hatırlatmaya yetti.

Üç numaralı kural: Esmerlerden hoşlanmam. Hiç sevmedim. En küçük kardeşim Crew'un dediği gibi sarışın tercih ederim. Ve o haklı. Ne kadar sarışın o kadar iyi. Memeleri ne kadar büyükse? Daha fazlasını avuçlayabilirim. Ve eğer pek konuşkan değilse? Sorun değil. Zaten konuşmak için sikimi yalamakla meşgul olacak.

O zaman bu sıska, yarı düz göğüslü esmerde beni aptal yerine koyan şey ne? Harika bir ağzı var, ne olmuş yani? Bir sürü kadın tarafından sakso çekildim. Bana destansı bir oral seks başka birini kolayca bulabilirim.

Düşüncelerimde duygusuz bir pislik gibi konuşuyorum. Çünkü ben duygusuz bir . Bu kadın bundan daha fazlasını hak ediyor. Onu çoğu zaman sinir bozucu ve tam bir baş belası olarak görüyorum.

Kardeşi onu çok beğeniyor. Şimdiye kadar sahip olduğu en iyi asistan olduğunu iddia ediyor, doğrudan alıntı.

Yani bunu yapmamalıyım. Finn asistanını becerdiğimi öğrenirse, muhtemelen onu benden korumak için gitmesine izin verecek ve sonra iyi bir şeyi mahvettiğim için bana lanet okuyacak. Haklı da olur. Alyssa ile yakınlaşmak onun ofisimizdeki gelecekteki işi için kötü olur.

Yani, işten çıkarılacak. Becerdiğim bir kadının bizim için çalışmasına izin veremem. Bu hepimiz için potansiyel bir felaketle sonuçlanabilir ve bu almak istemediğim bir risk.

Önce öpücüğü kesiyorum, ona bakıyorum, nefeslerim hızlı geliyor. Neredeyse onunki kadar hızlı. Parmakları hala kravatımın ucunda kıvrılmış, yavaşça bırakana kadar parmak uçlarıyla kravatımın ucunu yumuşatıyor, üzerimdeki kat kat giysilere rağmen dokunuşu beni yakıyor.

"Bunu yapmamalıydık," diyorum, sesim sert. Başını sallıyor. Bir kez yutkundu. "Katılıyorum."

"Bizi herkes görebilirdi." Asansöre bir el sallıyorum, bu katta durduğunda kaçırdığımı geç de olsa fark ediyorum. Tek bildiğim, birilerinin bizi lanet asansörün önünde öfkeyle öpüşürken çoktan görmüş olması.

"Haklısın." Yüz ifadesi ciddi. Hatta biraz pişman. Geriye doğru bir adım atıyor, kollarım ondan uzaklaşıyor ve aramızda ona tekrar uzanmamı gerektirmeyecek kadar mesafe kalana kadar geri çekilmeye devam etmesini izliyorum.

Yine de öyleyim.

Çekip gitmeli ve bu hiç gibi davranmalıyım. Ondan olabildiğince uzun süre uzak durmalıyım. Ta ki vücuduna girdiğimde çıkardığı sesleri ya da ağzında sikim varken önümde diz çöktüğünde nasıl görüldüğünü hatırlayamayana kadar.

Bunu unuttuğum anda -onu unuttuğum anda- hayatıma devam edebilirim. Belki de onu bir binanın başka bir bölümüne sürgün edebiliriz. Geçici olarak. İşini kaybetmesinden nefret ediyorum. Bu adil olmaz ve bizi yasadışı işten çıkarma davasıyla karşıya bırakır ki bu durumda kesinlikle bir davası olur.

Bunu riske atamam.

"Yine de konuşmamız gerek," derken buluyorum kendimi, kelimelerin ağzımdan çıkmasına engel olamıyorum. "Bu gece. Akşam yemeğinde mi?"

Sanki onu şok etmişim gibi dudakları aralandı. "Beni yemeğe mi davet ediyorsun?"

"Bir iş toplantısı," diye düzeltiyorum, yanlış bir fikre kapılmasını istemiyorum. "Sonraki adımları tartışmak için."

"Ne için bir sonraki adımlar?" diye soruyor endişeyle.

". Ona gülümsüyorum ama sanki vahşi bir köpekmişim gibi dişlerimi gösteriyorum. Dudaklarımı kapatıyorum. "Detayları sana mesaj atarım."

"Telefon numaram sende var mı?" diye sorar, sesi şaşırmış gibidir.

"Alyssa." Adının dilimde kalmasına izin verdim. Sonra da tam içine girerken kulağına hırladığımda kulağa nasıl geleceğini düşünüyorum. "Pek çok şey biliyorum. Telefon numaran da dahil."

Daha kötü bir şey söyleyemeden -ya da yapamadan- onu olduğu yerde bırakıp merdiven boşluğuna yöneliyorum.

Sekiz kat yukarı yürümek zor olacak, özellikle de sert bir şekilde, ama belki de Alyssa'nın sisli kafamı temizlemesine yardımcı olur.

Beşinci Bölüm

Alyssa

■ Finn ofiste olmadığı için işten erken çıktım. Ona kısa bir mesaj göndererek saat dörtte çıkıp çıkamayacağımı sordum, o da istersem daha erken çıkabileceğimi söyledi. Bana o kadar güveniyor. Değerler

Bana o kadar.

Ve şimdi de gidip kardeşiyle seks yaptım. Benim neyim var böyle?

Mağazada gezinirken, sonsuz elbise rafları arasında dolaşırken ve denemek için birkaç tane seçerken endişe içimi kemiriyor. Bir satış görevlisi bana yaklaşıp giyinme odasına geçmeyi teklif ediyor ve ben de omuzlarımı geren ve sırtımı kaskatı yapan endişeyle savaşılmaya çalışarak ona izin veriyorum.

Grant ile yiyeceğim "iş yemeği" için endişeli ve kaygılı olabilirim ama bu beni en iyi şekilde görünmeye çalışmaktan alıkoymuyor.

Soyunma odasında on elbiseyle karşılaşıyorum. Onları hızla deniyor, birbiri ardına eliyorum.

Çok seksi.

Çok ağırbaşlı.

Çok parti gibi.

Çok çirkin.

"Hanımefendi, sizin için şey bulmuş olabilirim" diye sesleniyor satış görevlisi kapının diğer tarafından, ben aynadaki yansımama bakarken ve üzerimdeki rüküş elbiseden nefret ederken.

Kapıya gidip yavaşça açıyorum ve aralıktan başımı uzatıyorum. "Lütfen bana bunun hayalimdeki elbise olacağını söyle."

Kadın gülümser. "Seçtiğin şeye dikkat ettim ve sanırım bu işe . Umarım."

Askıyı bana uzatıyor ve ben de kaşlarımı çatarak askıda sallanan siyah elbiseye bakıyorum. Üst kısmı dev bir fırır gibi ve eteği kat kat. Burnumu kırıştırıp arkasını görebilmek için çeviriyorum.

Pek bir şey yok. Çoğunlukla sadece etek.

"Bilmiyorum..."

"Askıda pek bir şey yok, kabul ediyorum, ama gerçekten nasıl olduğunu görmek için denemelisiniz," diyor satıcı kadın hevesle.

Fiyatı kontrol ettim. Dört yüz doların üzerinde. Sadece fiyatı bile beni almaktan caydırır. Bunu karşılayabilirim, iyi para alıyorum. Ama şu anda kazandığım her kuruşu biriktiriyorum ve ikinci el sitelerinden birinde klasik siyah bir Chanel çanta bulmayı umuyorum. Dürüst olmak gerekirse, şu anda perakende satış kadar pahalılar.

O lanet Chanel kapaklı çanta benim için zengin kaltağın özeti ve ben de bir tane istiyorum. Yıllardır bir tane istiyordum ama Finn için çalışmaya başladığımdan beri Chanel tutkum daha da arttı. Buraya gelen her kadın müşteri bir tane taşıyor. Ya da Hermes.

Bu hala benim fiyat aralığımın biraz dışında. Yine de bir kızın hedefleri olmalı...

"Deneyeceğim," diyorum satıcı kadına, cevabımı beklediğini fark ettiğimde. "Ama herhangi bir söz veremem. Skandal görünüyor."

"güzel olmuş," diyor neşeyle.

"Teşekkür ederim." Ona belli belirsiz bir gülümseme sunuyorum ve kapıyı kapatıyorum, askıdaki elbiseyi incelerken içimden bir ah çekiyorum.

Sonra aynada kendime bakıyorum, daha da ağır bir iç çekiş beni terk ediyor.

Her şey şu an giydiğim iğrenç elbiseden daha iyi olmalı.

Askıyı kancaya yerleştiriyorum ve üzerimdeki elbiseyi çıkarıyorum, ardından sütyenimi çıkarıyorum. Şimdiye kadar denediğim elbiselerin hiçbirisiyle sütyen takmama gerek kalmadı. Küçük göğüslerim çoğu zaman beni utandırıyor ama son zamanlarda onları kucaklamayı öğrendim.

Grant'in onlarla bir sorunu yoktu. Sanki doyamıyormuş gibi onları elleyip ısırıldı. İçinden bir ürperti geçti.

Ama elbiseyi giyip kolları olmadığı için kollarımı deliklerden geçirirken bu anıyı zihnimden kovuyorum.

Ve arkası da yok. Elbise arkadan, tam ensemden bağlanıyor ve bunu gerçekleştirmek için elimden geleni yapıyorum, ama garip oluyor. Bu yüzden parçaları yerinde tutuyorum ve aynada kendime bakmak için dönüyorum.

kesildi. Oh.

Satıcı kadın haklıydı. Bu elbise harika. Bacaklarımı gösterecek kadar kısa ama çok da uygunsuz değil. Üst kısmı derin bir V yakaya sahip, neredeyse göbeğime kadar ve belim açıkta. Sırtımın tamamı da öyle.

Kapı hafifçe çalındı. "Arkada yardıma ihtiyacınız var mı, bayan?"

"İstiyorum." Kapıya gidip açıyorum ve o da içeri giriyor. "Bunu benim için bağlar mısın lütfen?"

İstediğimi yapıyor ve bir kez daha aynaya dönüyorum, satıcı kadın yanımda duruyor, gözleri zevkle dans ediyor. "Oh, size çok yakışmış."

"Bu muhteşem." Yan tarafa dönüp açık sırtımı düşünüyorum. "Çok mu skandal?"

"Ne yaptığınıza bağlı. Eğer bir iş toplantısı içinse, başka bir şey öneririm."

Kahretsin. Grant de aynen böyle demişti.

"Eğer yakışıklı bir adamla randevuya ya da bir partiye gidiyorsanız? O zaman mükemmel olduğunu söyleyebilirim." İşliyor.

Pekala. Yakışıklı bir adamla yemeğe çıkacağım, yani bu da bir şey sayılmalı, değil mi?

"Bununla hangi ayakkabıyı giymeliyim?"

"Stiletto sandaletler mi? Gerçi bu elbiseyi senin yaşlarında birkaç kadına sattım. İçlerinden biri tayt ve bot tercih etti."

Yüzümü buruşturuyorum. Hayır.

"Bir diğeri de gök yüksekliğinde siyah ince topuklu sandaletleri seçti." Hmm, belki.

"Başka bir kadın ise minik siyah naylon çoraplarla eşleştirdi. Çok retro, seksenler havası."

"Ne tür ayakkabılarla?"

"Diz üstü çizmelerle."

"Bu işe yarayabilir. Yine de naylon çoraplar hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum. Yani, annelerimiz bunları giymemek için mücadele etmemiş miydi?" Annem aslında doksanlı yılların başında külotlu çorap giyme zorunluluğu olan bir mağazada çalışıyordu, ancak o ve iş arkadaşları küçük bir protesto düzenlediler. Sonunda bu zorunluluk kıyafet kurallarından çıkarıldı.

"Geri dönüş yapıyorlar. Desenli tuhaf naylon çoraplar, botlar ve taytlar oldukça popüler." Satış görevlisi beni incelerken parmağını büzülmüş dudaklarına götürüyor. "Gidip birkaç seçenek bulayım. Hemen döneceğim. O elbiseyi çıkarma."

Ben bir şey söyleyemeden gidiyor ve ben bir kez daha aynaya dönüyorum, kendime gerçekten bakabilmek için yaklaşıyorum.

Bayıldım. Seviyorum. Ama 400 dolar harcayacak kadar seviyor muyum?

Bir yandan diğer yana dönerken, elbisenin kesimi sayesinde açıkta kalan et parçalarına bakarken alt dudağımı ısıtıyorum. Sergilenen çok fazla ten var. Bacaklarım, kollarım ve omuzlarımın bir kısmı. Sırtım ve yanlarım. Göğsüm. Yanlış bir hareketle bir memem düşebilir.

Grant'i ve onun göğüslerimi takdir edişini düşünüyorum ve tenim ısınıyor. Beni bu elbisenin içinde gördüğünde neler yapabileceğini hayal edebiliyorum. Gözleri yuvalarından mıydı? Restoranın ortasında beni hırpalamadan hemen önce takdirini haykırır mıydı?

Satıcı kadın elinde üç paket naylon çorapla içeri dalmadan önce kapı hızla çalınır. Daha önce tarif ettiği, üzerinde küçük siyah noktalar olan şeffaf siyahı gösteriyor. "En çok bunu beğendim."

"Alacağım," diyorum düşünmeden. Çok fazla düşünmek, istemediğime kendimi ikna etmek demek. Gerçekten mi?

Benim var.

"Elbiseyi alacak mısınız?" diye soruyor kadın, kaşlarını kaldırarak.

Elbisenin ne kadar pahalı olduğunu unut, onu istiyorum. Hepsini istiyorum. "Elbiseyi ve naylon çorapları alacağım. Belki ayakkabı bulmama yardım edebilirsin?"

Sesim umut dolu.

Gülümsemeye başlar. "Tabii ki. Git üstünü değiştir ve soyunma odasının hemen dışında buluşalım."

Soyunma odasından çıkmaya başladığında şöyle : "Teşekkür ederim. Haklıymışsınız. Elbise harika."

Omzunun üzerinden bakarak göz kırptıyor. "Sana söylemiştim."

Altıncı Bölüm

Hibe

Manhattan'ın en yeni ve en restoranında iki kişilik küçük bir masada oturmuş, elimde bir bardak viskiyle Alyssa'nın gelmesini bekliyorum.

Güçlendirici bir yudum daha alırken kendime kesinlikle iş olduğunu hatırlatıyorum,

hafif tatlı, meşemsi tadı dilimde sıcak. Yemek boyunca iş konuşmaya devam edeceğim ve mezelerimiz servis edildikten ve o da birkaç kadeh içtikten sonra Finn'in asistanlığından başka bir şeye geçme ihtimalinden bahsedeceğim.

Henüz yeni pozisyonunu bulamadım ama kulağa hoş gelmesini sağlayabilirim. Terfi gibi. Anlayacaktır. Muhtemelen kabul etmeye hevesli olacaktır. Sonsuza kadar Finn'in asistanı olmak istemediğine eminim. Bana emlakçılık lisansı almaya hazırlandığını söyledi. Belki de onu emlakçıların olduğu bölüme koymalıyız. İlanları yüklemesine yardım etsin. Hatta telefonlara baksın, gerçi bu daha çok giriş seviyesi bir iş.

Müşterilerimizin çoğu acentelerini cep telefonlarından arıyor ki bu çok mantıklı. Yine de, bizi doğrudan arayan birçok yaşlı müşterimiz oluyor...

"Bir içki daha, efendim?"

Başımı kaldırdığımda sunucumun yanımda durduğunu görüyorum, bakışları elimdeki boş bardağın üzerinde.

"Elbette," diyorum başımı sallayarak. "Teşekkür."

O uzaklaşıyor ve ben telefonumdan saate bakmadan önce restoranın etrafına göz gezdiriyorum. Geç kalmıştı.

On dakikaya kadar.

Çok dakik biriyimdir. Geç kalmak bir hastalık gibidir ve bundan hoşlanmam. Daha önce geç kaldıkları için insanları kovmuştum. Belki Alyssa'ya da bunu yapabilirim. Bu toplantıya geç kaldığı için onu kovabilirim.

Mesai saati dışında olsa bile. Resmi olmayan bir iş.

Evet, muhtemelen onu kovamazsın.

Sikeyim.

Bir elimi gezdiriyorum, bakışlarım kalabalık restoranda ilerleyen ve yirmi dakika önce beni masama getiren hostes tarafından yönlendirilen siyah saçlı bir kadına takılıyor. Gözlerimi kırıştıtararak kadına odaklanıyorum ve onun gerçekten de Alyssa olduğunu görünce çenem açık kalıyor.

Peki ne giyiyor?

Bakışlarımız birleşiyor ve sanki beni gördüğüne memnun olmuş gibi gözleri parlıyor. Yemyeşil dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor ve başımı yana eğerek onu içime çekiyorum.

Bu elbise suç olmalı. Çok fazla pürüzsüz ten sergileniyor. Ve külotlu çorap mı giyiyor? İnce bacaklara yapışan şeffaf siyahlar, her yere dağılmış siyah noktalar, ayaklarında diz boyu çizmeler.

İşe yaramamalı. Hayatımda hiç bir kadının külotlu çorabını çıkarmadım. Bu tür şeyler bana annemi hatırlatıyor, Allah korusun.

Ama her nasılsa, bu kombinasyonu Alyssa'nın üzerinde görmek çok seksi.

Masamıza uğradıklarında ev sahibi Alyssa'ya "İşte masanız, hanımefendi," diyor. "Afiyet olsun."

"Teşekkür ederim," diyor Alyssa tam karşımdaki sandalyeye yerleşmeden önce. "Geç kaldığım için çok özür dilerim. Trafik cehennem gibiydi. Uber şoförüm küfür etmeyi bırakmadı."

Hemen özür dilemesini takdir ediyorum. "Uber mi çağırdın?"

"Normalde metroya binerim ama geç kalıyordum ve..." Omuz silkiyor. "İnsanların geç kalmasından hoşlanmadığımı biliyorum."

Kaşlarımı çattım. "Öyle mi?"

"Finn bir iki kez bundan bahsetti."

Finn'in benim hakkımda söylediklerini hatırlamasına hayret ediyorum. Ve toplu taşıma kullanmasına. Ben mümkün olduğunca kaçınıyorum. Uber bile benim için büyük bir hayır. Özel şoförüm var. Neden başka bir şey kullanayım ki?

"Buyurun efendim." Servis görevlisi beliriyor, dikkatini Alyssa'ya çevirmeden önce taze viski bardağını önüme koyuyor. Onu gördüğünde gözleri ilgiyle parlıyor ve hemen suratını istiyorum. "*Merhaba*. Size içecek bir şeyler getireyim mi?"

"Bir limonlu martini lütfen," diyor Alyssa, sunucuya gülümseyerek.

O da karşılığında sırtıyor. "geliyorum." Ben başka bir şey söyleyemeden gitti.

"Senden hoşlanıyor."

"Kim?" Ben ona bakmaktan kendimi alamazken o bana bakmadan menüyü açıyor.

Dudakları derin, tatlı bir pembe. Çok parlak değil, Tanrı'ya şükür. Bir kadını öptüğümde dudaklarımda yapışkan, parıltılı parlaticı kalıntılarıyla dönmekten nefret ediyorum.

Bekle bir dakika. Onu öpmeyi düşünemem. Bu bir daha asla olmayacak.

"Garson," dedim sonunda. "Gözleriyle seni soyuyordu."

Başını kaldırıyor, geniş gözlü bakışları benimkilerle buluşuyor. Küçük yuvarlak masamızın ortasında duran mumun ışıltısı yüzünde altın renginde titreşiyor. Nefes kesici bir güzelliği var. Daha önce nasıl fark etmedim? "Bu elbiseyle yapmak zor değil. Fazla bir şey yok."

"Anlıyorum," ısırdım. "Değişmişsin."

"Merak etme, ben hâlâ benim." Gülümsüyor ve benimle dalga geçip geçmediğini merak ediyorum.

"Kıyafetini kastediyorum." Başımı ona doğru salladım. "Daha önce giydiğin bu değildi."

"Bu mu?" Bakışlarını bir kez daha benimkilere kaldırmadan önce kendine bakıyor. "Önemli bir şey değil."

Kesinlikle öyle. Bu derin V tenin kışkırtıcı miktarını gösteriyor. Daha dün gece dudaklarımla eşlediğim ten. "İş kıyafeti olarak düşünebileceğim bir şey değil."

"Bunun bir iş toplantısı olması mı gerekiyordu?" Burnunu kırıltırıyor ki bu çok sevimli. "Bunun bir randevu olduğunu sanıyordum."

"Bu kesinlikle bir randevu değil."

"Yani sadece akşam yemeği." Gülümsemesi dingin, bana bir kraliçeninkini hatırlatıyor.

"Dün gece olanları konuşmamız gerekiyor." İçkimden kocaman bir yudum alıyorum, alkol boğazımdan aşağı kayıyor ve içimi büken gerginlik düğümünü hafifletiyor.

"Ne olmuş ona?"

Direkt konuya girmeye karar verdim.

"Yatağıma nasıl girdin?" Sorgulayan bir kaş kaldırıyorum.

Servis elemanı içkisini getirmek için o anı seçiyor, ardından meze isteyip istemediğimizi soruyor, bakışları sürekli Alyssa'nın üzerinde, bu da beni çileden çıkarıyor. Adam bakışlarını Alyssa'nın göğsünde gezdirirken Alyssa menüdeki meze bölümünü inceliyor.

"Marul sarması sever misin?" diye sordu bana.

"Ne istersen al." Küçümseyici bir el sallıyorum.

"Marul sarması alalım o zaman." Şaşkın bakışlı garsona gülümsüyor.

"Ben onları başlatayım. Hemen döneceğim." Bir çırpıda çekip gitti. Gittiğinde ona "flört etmemelisin," dedim.

"Flört etmiyorum. Kibarlık yapıyorum. O her geldiğinde yüzünde beliren karanlık ifadeyi dengelemeye çalışıyorum." Sivri bakışı kesinlikle olmaması gerektiği halde çok seksi.

"Sana bakışını sevmiyorum." "Peki o bana nasıl bakıyor?"

"Sanki seni becermek istiyormuş gibi." Yine doğrudan konuya giriyorum.

Gözünü bile kırpmıyor. "Aşına olduğun bir şey mi?"

Hayal kırıklığı içime işliyor ve yumruğumla masaya vurmak istiyorum ama kendimi tutuyorum. "Söyle bana. Nasıl oldu da benim daireme geldin? Yatağıma?"

Alyssa limonlu martinisinden bir yudum alıyor, dudakları bardağın şekerli kenarından parlıyor. "Kardeşin."

Ne oluyor lan? "Bana Finn'in seni daireme gizlice girmeye ve yatağıma külot giyip başka bir şey giymeden girmeye teşvik ettiğini mi söylüyorsun? Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

"Pek sayılmaz." Sesi yumuşak ve sakindi. Şu anki kaotik duygularımın tam tersi. "Benden bir arama yapmamı ve sana bir kadın sipariş etmemi istedi."

Aslında alay ediyor.

Ve aslında biraz utandım. Bu genelde kendi başına hallettiği bir şeydir.

"Onun yerine kendini sokmayı mı düşündün?" İnanılır gibi değil.

"Ben de aynen öyle yaptım." Dirseğini masaya dayıyor ve çenesini kıvrılmış yumruğunun üzerine koyarak beni inceliyor. "Şikayet ettiğini duymadım. Bir kere bile."

"Sen olduğunu bilmiyordum."

"Gerçekten mi?" Sesi düz. Bana inanmıyor. "İlk başta," diye ekliyorum.

"Dudaklarım sikinin etrafındayken bile mi?"

Tanrım. Alyssa'nın giydiği gibi bir elbise giyen güzel bir kadının, kalabalık bir restoranın ortasında böyle bir şey söylemeye hakkı yok. Sikim hemen tepki verdi.

"Peki ya saçımı tutup ağzımı siktiğin zaman? O zaman anladın mı?" İçkisinden bir yudum daha alıyor, sarayının başında duran bir kraliçe kadar sakın. "Ya da belki göğüslerime boşaldığında. Evet, eminim kim olduğumu o zaman anlamışsındır."

Okulda müdür tarafından yakalanmış küçük bir çocuk gibi koltuğumda kıvranıyorum. "Rüya gördüğümü sanıyordum."

Kelimeler beni terk ettiği anda, kulağa ne kadar ezik geldiklerini fark ediyorum.

Bu kadının bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyorum. Huzursuz. Emin değilim. Bu duyguları bir kadınla asla yaşamam. Her zaman komuta bende.

Belki de bu kadına bildirilmesi gerekiyordu.

"Bunu söyleyip duruyorsun. Beni daha önce rüyada gördün mü Grant?" Sanırım ilk kez adımı söylediğini duyuyorum. "Seni rüyamda gördüğümü biliyorum."

Onun bu itirafı karşısında tüylerim diken diken oluyor. "Gerçekten mi?"

Başını sallıyor ve tek parmağıyla martini bardağının dibinde iz bırakmak için uzanıyor. "Muhtemelen şeyi yapmamalıydım."

"Hayır, kesinlikle ," diye katılıyorum.

"İşimi riske atabilirdim." Alt dudağını ısırtıyor, o kahverengi gözleri beni içine çekiyor.

Sertçe yutkunuyorum, masanın üzerine o cezbedici alt dudağı dişleme dürtüsüyle savaşıyorum. "Kesinlikle riske attın."

Yüz ifadesi endişeyle doluyor. "Lancaster'daki işimi kaybetmek istemiyorum. Orayı seviyorum. Finn için çalışmayı seviyorum."

Üzerime çöken kıskançlık dalgası hissediliyor. "Artık Finn için çalışman bence akıllıca değil."

Konuyu bu kadar erken açmayı planlamamıştım ama beni zorladı. Dudakları aralandı. "Ne demek istiyorsun?"

"Başka bir departmanda çalışmanız gerekecek. Başka bir pozisyonda." "Peki bu hangi pozisyon olacak?"

Servis görevlisi mezelerimizle birlikte geliyor, tabağı bir güzel masaya koyuyor, puşt herif. "Menüye göz atma fırsatınız oldu mu? Herhangi bir sorunuz var mı? Yoksa sipariş vermeye hazır mısınız?"

"Hayır," diye ısırtıyorum, aynı anda Alyssa da evet diyor.

Sunucu bana zar zor bakıyor. "Peki ne ?"

"Buradan defolup gitmenizi istiyorum. Bize birkaç dakika daha verin," diye talep ediyorum.

Sunucu bana göz kırpmıyor ve yavaşça geri . "Sana on veririm." O gittiği anda Alyssa gülmeye başladı.

Gülüşmeler.

"Bazen çok acımasız oluyorsun."

"O bir pislik."

"O zararsızdır."

"Seni becermek istiyor."

"Sen de öyle." Gülümsemesi küçük. Muzaffer.

"Artık Finn için çalışamazsın." Yüzündeki o kendini beğenmiş ifadenin gitmesini istiyorum. Komutanın kimde olduğunu bilmeli.

Gülümsemesi soluyor. "Peki ben kimin için çalışacağım?"

"Benim için."

Yedinci Bölüm

Alyssa

Bu adam şu anda gerçek mi?

"Ne demek istiyorsun, senin için çalışmamı mı istiyorsun?"

"Asistanım olarak." Bardağına uzanır ve her bir masaya geri koymadan önce son damlasına kadar içiyor. Yüz ifadesi taş gibi, soğuk ve ayık.

"Ama ben Finn için çalışıyorum," diye hatırlatıyorum ona.

"Artık değil." Yüz ifadesi sertleşiyor. "Lancaster'da çalışmak istiyorsan, benim için çalışmak zorundasın."

Titreyen parmaklarımla içkime uzanıp onu tamamen boşaltma sırası bende. Keskin tatlı tadı erimiş lav gibi boğazımdan aşağı kayıyor ve beni mutlak ateşe veriyor.

Ya da belki de bu adamın ultimatolarına karşı hissettiğim kontrol edilemez öfkedir. Otoriter, boktan tavrı.

O kim olduğunu sanıyor? Patronun, aptal.

O dırdırcı sesi zihnimin en ücra köşesine itiyorum. "Ne olarak?"

Kişisel mi? Çünkü eğer olduğun şey buysa öneriyorum..." Ayağa kalkıyorum, sandalyemin arkasını öyle sıkı kavriyorum ki elim ayağıma dolaşıyor. "İstifa ediyorum."

Düzensiz bir iç çekiş onu terk ediyor ve elini çenesinde gezdiriyor. Altın sarısı saçlarını ve o delici mavi gözlerini inceliyorum. Keskin çenesi ve aynı derecede keskin burnu, tüm bu sert açılar ağzının gür güzelliğiyle dengeleniyor.

Yetenekli bir ağız. Aynı zamanda acımasız.

"Senden benim kişisel fahişem olmanı istemiyorum, senin deyiminle." Buz gibi bakışları benimkilere kayıyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. "Otur."

Hiç itiraz etmeden dediğini yapıyorum, boş martini bardağıma özlemle bakıyorum.

Şu bir limon damlası için adam öldürebilirim.

"Benden ne istiyorsun o zaman?" Hâlâ bir şey söylemediğinde soruyorum.

"Dediğim gibi, asistanım olabilirsin."

"Zaten bir tane var."

"Ben meşgul bir adamım. Bana iki tane lazım."

Ona inanmıyorum. Bunların hiçbirine inanmıyorum. Neden bu gece buluşmak istediğini bilmiyorum ama eğer amacı buysa kendimi aptal gibi hissediyorum.

Umduğum gibi bir randevu değildi. Lancaster'daki gelecekteki pozisyonumu görüşmek için bir iş toplantısı düzenliyordu. Boşu boşuna 400 dolarlık bir elbise aldım. Süslendim, onu şehvetten çıldırtmaya çalıştım ama onun yerine sadece...

Deli.

"Bunu Finn'le konuştuğunuzu varsayıyorum," diyorum, garsonumuzu bulmak için restorana göz gezdirirken.

"Tabii ki biliyorum," diye karşılık veriyor. Garsonumuzu aramaya devam ederken bakışlarını üzerimde , ağır ve önsezili. "Ve seninle konuşurken bana bak."

Bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum, öfke beni . "Benimle babamışsın gibi konuşma."

"Seninle konuşurken bana saygısızlık etme."

Ellerimi kucağımda yumruk yaparak öne eğildim ve sesimi alçaltarak "Sen bir . Seni becerdiğim için pişmanım."

"Dün gece adımı haykırırken çok pişman görünmüyordun." Kurt gibi sırtıyor.

İşler nasıl da değişti. Bundan hoşlanmadım.

Hem de hiç.

"Tuvaleti kullanmam gerekiyor." Ayağa kalkıyorum, bu sefer biraz daha yavaş ve dengeli bir şekilde, çenemi yukarı kaldırıyorum ve beni hiç rahatsız etmiyormuş gibi görünmeyi umuyorum. "Hemen döneceğim."

"Bundan o kadar emin misin?" Tek bir kaşını kaldırıyor ve o güzel, aristokrat suratına bir yumruk indiresim geliyor.

Ama benim yok. Biraz kontrolüm var.

"Evet," diyorum gergin dudaklarımın arasından, kapalı bir gülümseme sunarak, dönüp masadan kaçmadan önce, kimseyle göz teması kurmamak için elimden geleni yaparak, restoranın körlemesine ilerliyorum.

Gözyaşlarının eşiğindeyim ve nedenini anlamıyorum. Her şeyden çok hayal kırıklığından. Adam çekilmez biri. Berbat. Onun asistanı olmak istemiyorum. Eminim zor ve inatçı biridir. Aslında, öyle olduğunu biliyorum. Finn, Grant Lancaster'ın çalışmak bir felaket olacağını anlamama yetecek kadar ondan yakınıyor. Beni içmeye sürüklerdi.

Beni doğruca ofisten çıkar.

Durup hostese tuvaletlerin nerede olduğunu soruyorum ve o da sanki kendimi kaybetmek üzere olduğumu anlamış gibi nazik bir gülümsemeyle beni yönlendiriyor. Ona teşekkür ediyorum ve boş olduğuna şükrederek serin, zarif bayanlar tuvaletine kaçıyorum.

Alnımı şık beyaz fayansa bastırarak gözlerimi kısa süreliğine kapatıyorum, derin bir nefes alıyorum ve duvardan uzaklaşmadan önce beşe kadar sayıyorum. Kapı açılıp Grant'in orada durduğunu görünce hiç tereddüt etmiyorum.

"Git ."

. "Burada yalnız mısınız?"

"Ne fark eder ki?" Ellerimi kalçalarımın altına koyuyorum.

İçten içe yanan bakışları üzerimde geziniyor, tenimi sıcak bırakan yavaş bir inceleme. Ağzım kurudu.

"Öyle ?"

Konuşamıyorum, bir kez başımı sallıyorum.

Aceleyle ilerliyor, beni sıkıştırıyor ve en büyük kabine sokuyor. Kapıyı çekip kapatıyor, kilidin hızlı tıkırtısı aksi halde sessiz olan odada yüksek sesle duyuluyor ve bir sonraki bildiğim şey, beni o soğuk, beyaz fayans duvara bastırıldığı, ellerini kalçalarımın altına tuttuğu.

Ağzı benimkini buluyor.

Beni ne kadar kızdırsa da kendimi durduramayarak hemen ona açılıyorum. Eline geçen her fırsatta bana saygısızlık ediyor ve ben de buna izin veriyorum. Hatta bazen bundan hoşlanıyorum.

Şu anda olduğu gibi.

"Beni çok sinirlendiriyorsun," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı, parmakları belimdeki çıplak teni arıyor. Dokunuşu sıcak, etimde kavurucu bir damga gibi ve amım nemle doluyor. Açgözlü şey.

"Sen de öyle." Alt dudağını dişlerimle çekiştiriyorum ve o da hırlıyor. Gerçekten hırlıyor.

Külotumu iyice ıslatmamı işaret et.

"Neden bu kadar meydan okuyorsun?" Elleri elbisemin eteklerini kavrayarak aşağıya iniyor, parmakları kalçalarımın dışında, giydiğim naylon çoraplar boyunca kayıyor. "Ve neden külotlu çorap giyiyorsun?"

Dudaklarından dökülen eski moda, kadınsı kelime beni gırtlaktan güldürüyor. "Onları sevmiyor musun?"

"Onlardan nefret ediyorum." Beni kalçalarımın arasından kavıyor, parmakları nefes almamı sağlayacak kadar baskı uyguluyor. Tanrım, bu iyi hissettiriyor. "Sen de onlardan nefret etmelisin. Eğer o lanet şeyleri giymeseydin şimdiye kadar parmaklarımı külotunun içine sokmuştum."

Tekrar bastırıyor, yavaş ve sert, parmakları itiyor, böylece ortadaki parmak alt dudaklarımın arasına giriyor ve gözlerimi kapatıyorum, klitorisimi ovuşturduğunda ürpertici bir nefes beni terk ediyor. "Yaptığın şeyi yapmaya devam et."

"Hoşuna gitti mi?" Daha fazla baskı, klitorisime doğrudan bir vuruş ve alt dudağımı ısırp başımı sallıyorum. "Utangaç , değil mi?"

"Seninle değil," diye itiraf ediyorum, diğer eliyle çenemi tuttuğunda gözlerim fal taşı gibi açılıyor. "Ne?"

"Böyle devam edersen seni bu banyoda becereceğim." Bana doğru yavaşça itiyor, ereksiyonu karnıma sürtünüyor. "Bana ne yaptığını görüyor musun?"

Bakışlarımız kilitleniyor, yüzlerimiz o kadar yakın ki nefesi dudaklarımda dolaşıyor, parmakları hâlâ bacaklarımın arasında. Uzun, gerilim dolu dakikalar gibi gelen bir süre boyunca hiçbir şey söylemiyoruz ve sonra ağız benimkine dönüyor, dudaklarımdan içiyor, dili derin bir dalış yapıyor.

Öpücük özensiz. Çılgınca. Çoraplarımı yırtıyor, parmakları narin kumaşı parçalıyor ve sonra külotumun altına giriyor,

tıpkı söz verdiği gibi. Parmakları amıma battığı anda inliyor ve öpüşmemizi keserken alnını benimkine bastırıyor.

"Çok ıslak." Okşuyor, sularımın sesi fayans duvarlardan yansıyarak boş odada yankılanıyor. "Hepsi benim için mi?"

Ben bir şey söylemiyorum
ama o biliyor. Hepsi onun
için.

Çok sinir bozucu.

Saniyeler içinde hızını artırıyor, dikkati klitorisimde ve başka hiçbir şeyde değil, alnı hala benimkine bastırılmış. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum, dik durmak için mücadele ederken beni izliyor. Klitorisim karıncalanıyor, tüm vücudum karıncalanıyor ve gözlerimi kapatıyorum, tekrar tekrar küçük daireler çizdiğinde nefesim boğazımda kesiliyor. Hızlı. Daha hızlı.

Banyo kapısı açılıyor, gülen kadınlar içeri giriyor ve Grant hareketlerini durduruyor, alnını benimkinden kaldırırken vücudu sarmal ve gergin.

Onu izliyorum, beni yavaşça okşamaya devam ettiğinde gözlerim açılıyor, ifadesi bir uyarı gibi.

Sessiz ol.

Tek kelime etme.

Kendini ele verme.

Yavaşça başımı sallıyorum, elini benden çektiğinde dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Eğer yapabilseydim, kaybettiğim için inlerdim.

İhtiyaçla haykırırdım.

Ellerini üzerime koyuyor ve sanki bana verebileceğini bildiğim yoğun zevk dışında her şeyi unutuyorum. Daha önce hiçbir erkek bana bunun gibi hissettirmemişti.

Kadınlar gevezelik ediyor, ama her biri bir kabine girerken ne dediklerini anlayamıyorum. Bu adamın yarattığı arzu ağına kendimi fazla kaptırmışım. Bu çok güçlü, baştan çıkarıcı adam karşılaştığı herkese bir bakışıyla hükmediyor. Bir sesle.

Bir dokunuş.

Ellerini belime koyuyor ve beni yukarı kaldırıyor. Bacaklarımı beline sarıyorum, kalçalarını tam açtığında kaçmak isteyen nefesi geri ısıyorum, sert horozu nemli külotumun önüne sürtünüyor. Bana doğru itiyor, klitorisimi dürtüyor ve hepsi bu kadar.

Küçük ama yoğun bir orgazm beni sarsıyor ve bir anlığına kör olmama neden oluyor. Konuşamıyorum. Sesim çıkmıyor. İnce dalgalar üzerimden geçerken dudaklarım aralanıyor ve görüşüm bulanıklaşıyor. Tekrar ve tekrar. Daha önce yaşadığım hiçbir orgazma benzemiyor ve tedbir amaçlı elini ağzıma bastırdığında neredeyse yeniden boşalıyorum.

Pantolonunun önünü karıştırırken yüzünü doğru itiyor, o soğuk mavi gözleri bana kilitleniyor. Kemerini çözülüyor, tıngırtı sesi kadınların kahkahalarıyla maskeleniyor ve saniyeler içinde aleti çıkıyor, külotum kenara itiliyor ve tek bir yumuşak, emin vuruşla içime girerek beni duvara sabitliyor.

Hareket etmeye başladığında gözlerimi kapatıyorum, sikiğimin vücudumu doldurma hissine kendimi kaptırıyorum. Her itişinde yumuşak bir homurtu çıkıyor ama onu duyup duymamaları umurumda bile değil. Ayrıca, kadınlar ellerini yıkıyor, bu yüzden akan suyun sesi çıkardığımız her türlü gürültüyü örtüyor.

Çünkü ikimiz de gürültülü olmaya başladık. Gözlerimi açıyorum, avucunun altında inliyorum, parmakları yüzümü sıkıyor ve buna bayılıyorum. Sevmemeliydim ama beni tutuşu çok tahrik edici. Bana bakıyor. Beni beceriyor.

Vücudum karıncalanıyor, geceki ikinci orgazmım uzaklarda geziniyor ve ondan başka bir yere bakamıyorum. Kadınlar banyodan çıkıyor ve o hızını artırıyor, beni ciddi bir şekilde beceriyor, sikiğimi vücuduma hızla girip çıkıyor. Hareketleri sarsıntılı, kontrolden çıkma sınırında ve orgazm dalgası bir anda içime çarpıyor, keskin bir çığlık beni terk ediyor, sesi elinin altından bile yüksek çıkıyor.

Ağzımdan çıkarıyor, beni sertçe öpüyor, amım onun sikini sağarken inlemelerimi yutuyor, kendi orgazmım onunkini içinden çekip çıkarıyor. Dudaklarıma karşı inleyen o olana kadar, büyük vücudu titriyor, menisi beni dolduruyor.

Kahretsin. Prezervatif kullanmadık. Dün gece de kullanmadım, gerçi doğum kontrol hapi kullandığım için hamile kalmamam gerekiyordu.

Ama başka kadınları beceriyor. Ne sıklıkla bilmiyorum ama endişelenmem gerektiğini bilecek kadar.

Öpücükleri nazikleşiyor. Vücudunu sarsan titremeler yavaş yavaş azalırken neredeyse tatlı. Yüzümün yan tarafına dokunuyor, parmakları yanağımda gezinirken yavaşça çekiliyor, böylece bana bakabiliyor. Bedenlerimiz hâlâ birbirine bağlı, siki içimde derinlere gömülü ve birbirimize bakıyoruz, nefes alış verişlerimizi sakinleştirmeye çalışırken göğüslerimiz birbirine sürtünüyor.

"Açlıktan ölüyorum," ilk söylediği sözler oldu ve kendimi . Bir kahkaha patlattım.

Sekizinci Bölüm

Hibe

A Manhattan'ın en popüler restoranlarından birinin kadınlar tuvaletinde özellikle agresif bir seks seansından sonra, bir adam iştahla çalışmaya başlar.

Benim gibi. Ben o adamım.

Kendimizi toparladıktan sonra, Alyssa'ya masamıza kadar eşlik ediyorum, havada asılı duran garsonumuz vardığımızda bizi bekliyor. Ben biftek ve ıstakoz tabağı siparişi verirken Alyssa karides salatası siparişi veriyor, ben de tüm bu süre boyunca ona şüpheli bir bakış atıyorum.

Sadece salata mı istiyor? Onu iki kez boşalttıktan sonra mı?

Garsona yeni bir içki siparişi veriyorum ve göt herif kıcına tekme basmışım gibi kaçıyor.

Hah. Keşke.

Acaba üzerimizdeki seks kokusunu alabiliyor muydu? Ben alıyorum. Alyssa'nın teninin kokusuyla birlikte ben de bu kokuya boğuldum. Ellerimi yıkadım ama yemin ederim parmaklarımda hâlâ onun amının kokusunu alabiliyorum.

Banyodaki o an çok ateşliydi. Onu vuran ilk orgazm - tamamen beklenmedik. Kadınlar içeri girdiğinde onu sikmeden duramadım. Heyecanın yarısı yakalanma ihtimaliydi.

Ayrıca bana ne oldu da asistanım olmasını istedim bilmiyorum. Ne berbat bir fikir. Bana yakın çalışması tam bir felaket olur. O tam bir dikkat dağıtıcı. Onu ofisin her becerirdim, büyük olasılıkla benim için çalışmaya başladığı ilk hafta.

Bunu yapamam. Riske .

Servis görevlisi taze içeceklerimizi getirdiğinde ona "Bunu biraz düşündüm," diyorum. "Ve sonuçta asistanım olmanı istemiyorum."

Kız kokteylinden sağlıklı bir yudum alırken yüzündeki incinmiş ifade açıkça belli oluyor. "Ne öneriyorsun o zaman?"

"Biraz ara verebilirsin-"

Sözümü kesiyor, karanlık bakışları alevler ve dumanla aydınlanıyor. "Beni *kovuyor* musun?"

"Tabii ki hayır," diye , sonra hemen ses tonumu yumuşatıyorum. "Acele etmemeli ve emlakçılık lisansını almak için çalışmalısın. Finn bunun üzerinde çalıştığından bahsetmişti."

"Oh." Bardağı masaya koyuyor, o iri kahverengi gözleriyle beni düşünüyor. Saçları dağınık. Elbisesi biraz yamuk. Çok güzel bir kadın. "İşten izin almayı göze alamam."

"Sana ödeyeceğim."

Gözleri büyüdü. "Sadaka almayacağım."

"Bunu kendi geleceğiniz için bir fayda olarak düşünün. Ve benim işim için." Eğer çalışmıyorsa, ofiste olmayacak çünkü lisansı için çalışmakla meşgul olacak. Bu iyi bir şey olabilir. Lisansını alıp bizim için çalışmaya başladığında da hep dışarıda olacak ve ben onu hiç görmeyeceğim.

Mükemmel.

Peki neden kalbim olası bir kayıptan dolayı sızlıyor?

"Çok cömertsiniz." Sözcükler söylenmedi, ama eminim ona ödeme yapmaya çalıştığımı düşünüyor. Onu susturmaya. Gerçi amacım bu değil. Hem de hiç değil.

Benim amacım ne ki? Emin değilim. Sadece içgüdülerimle koşuyorum.

"Geçtiğinizde, gelip bizim için bir ajan olarak çalışabilirsiniz."

Gülümsemesi küçük. "Bu benim hayalim."

"Finn de bundan bahsetmişti."

"Sen ve kardeşin benim hakkımda sık sık konuşur musunuz?"

"Hayır, pek sayılmaz." Tekrar söylüyorum, onu hiçbir zaman başımın belası olmanın ötesinde düşünmemiştim.

Kardeşim. Onun zamanını gezegendeki en önemli şeymiş gibi koruyor. "Birkaç hafta önce tesadüfen emlakçılık lisansından bahsetti. Lisansını aldıktan sonra senin için açık bir yerimiz olduğundan emin olmak istediğini söyledi."

"Çok tatlı biri." Gülümsemesi samimi, yanakları az önce ona yaşattığım iki orgazmdan dolayı hâlâ kızarmış. "Finn çok nazik."

Ne yaparsak yapalım, hiç kimse bir Lancaster'ın yaptıklarını tatlı olarak tanımlayamaz. Biz nazik bir aile değiliz. Bazı üyelerimiz hayır kurumlarına başkanlık eder ve bağış toplar ama bunlar çoğunlukla göstermeliktir. Teyzem Sylvia çocuklarla ilgili çeşitli hayır kurumlarının savunucusudur. Adımız bu eyaletin, hatta ülkenin dört bir yanındaki hastane ve üniversite binalarında yer alıyor, ancak bunlar zorunluluktan doğuyor. Vergi için, paramızla cömert olduğumuz için değil.

Cömert olmak zorundayız, aksi takdirde kazandığımız her kuruşu IRS'ye veriyoruz ve bizden önceki Lancaster nesilleri, elimizden geldiğince büyük vergi ödemelerinden kaçınmamızı sağladı.

Yani hayır. Tatlı ve nazik alışık olduğumuz kelimeler değil. Kesinlikle alışık olmadığım kelimeler. Finn üç Lancaster kardeşten daha nazik olanı ama yine de...

"Sence Finn seni becermek istiyor mu?" Sohbet eder gibi sordum. Alyssa yudumun ortasındaydı ve neredeyse martinisini yudumlarken boğulacaktı,

Öksürük krizine girdiğinde bardağı masaya bırakıyor. Ne yapacağımı bilemeden çaresizce onu izliyorum ve öksürük nihayet dindiğinde, yavaşça başını sallayarak bana bakıyor.

"Her şey seks değildir Grant." Tenim ısınıyor. "Tekrar söyle."

"Ne? Seks kelimesi mi?" Gözlerini deviriyor.

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Benim adım."

"Oh." Daha dik oturuyor ve beni izlerken gözlerinde bir parıltı var.

"Herkes beni senin gibi becermek istemiyor. *Grant*."

Bu kadın sadece... Onu nasıl tarif edeceğimi bile bilmiyorum. Daha önce karşılaştığım hiçbir kadına benzemiyor.

" yollardan geçtim." Kendime engel olamayarak sırtıtıyorum.

"Birkaç dakika önce bile değil."

Yanakları pembeleşti. "Çok kabasın."

"Tam , her saniyenin tadını çıkarıyordun." Onunla flört etmeyi bırakmalıyım. Başımı belaya sokuyor. "Soruma hiç cevap vermedin."

"Yine ne oldu?" Telaşlandı ve bu tamamen benim hatam.

"Kardeşimin seni becermek istediğini mi düşünüyorsun?" Sadece bir an duraksıyorum. "Çünkü eğer istiyorsa, bu büyük bir sorun olabilir."

Kıpırdamadan duruyor, gözleri kocaman ve kırpışmıyor. "Hiç sanmıyorum. Benimle flört etmez. Her şeyi iş düzeyinde tutuyor."

Ona bakıyorum, ağzına odaklanıyorum. Çok güzel bir ağız. Şekli, dudaklarının doğal pembe tonu, alttaki dudak ne kadar gür. Isırmak istiyorum. Sikimi dudaklarının arasına sokmak ve emişini izlemek-

"Senin aksine," diye ekliyor.

Arkama yaslanıp savunmacı bir pislik gibi kollarımı kavuşturuyorum. "Dün gece yatağıma atlamadan önce seninle ne zaman tamamen profesyonel olmayan bir etkileşimim oldu?"

Sözlerime gözle görülür bir şekilde sinirleniyor. "Ne zaman yanıma gelsen bana ters ters bakıyordun. Beni aşağılıyordun."

"Ben huysuzum. Hatta pisliğin tekiyim." Bunu söylediğimde yumuşak bir kahkaha attı. "Bunu biliyorsun."

"Flört ediyorsun sanmıştım."

Alay ettim. "Eğer bunun flört ettiğimi düşünüyorsan, çok yanılıyorsun." "Flört mü ediyorsun?"

"Bilmiyorum, Alyssa." Kollarımı indirip öne doğru eğiliyorum, bakışlarım göğsüne odaklanıyor, keşke x-ray görüşüm olsaydı diyorum. "Biliyor ?"

Servis görevlisi yemeklerimizi getirmek için o anı seçiyor ve Alyssa ona gülümsüyor, eminim sohbetin kesilmesinden rahatlama güzel yüzüne yansımıştır. Bana doğru bir bakış attığında kaşlarımı çatıyorum ve adama duyduğum nefreti belli ediyorum. Tabağıma önüme koyarken el yordamıyla karıştırıyor, neredeyse parmaklarının arasından kayıp kucağıma düşüyor.

"Dikkat et, seni moron," diye mırıldandım.

Sunucu özür diler ve sanki şeytan onu kovalıyormuş gibi kaçır.

Garson gittikten sonra Alyssa, "Ona kalp krizi geçirteceksin," diye azarlıyor.

"Eğer sana bakmayı bırakırsa, belki o zaman onunla bir sorunum olmaz." Bıçağımı ve çatalımı kaptığım gibi bifteğime saldırıyorum. Mükemmel pişmiş, orta pişmiş ve ortası pembeydi; tadını çıkara çıkara saniyeler içinde dörtte birini yiyorum.

"Aç mısın?"

Başımı kaldırdığımda yüzünde eğlenen bir ifadeyle beni izlediğini görüyorum. "Sana daha önce açlıktan öldüğümü söylemiştim."

Ben hala onun içindeyken. İkimiz de boşaldıktan hemen sonra. Hayatımın en ateşli cinsel karşılaşmalarından biri sırasında. Bir banyoda. Bir restoranda.

Lanet olsun, akıl sağlığımı kaybediyorum.

"Garsonun bana bakmasının ne önemi var?" diye soruyor, gerçekten meraklı görünüyor. O daha salatasını yemeye başlamamıştı, ben ise yemeğimi yarılamıştım. "Sanki biz... birlikte değiliz."

Gerçek bir kadın gibi konuştun. Onu hayatımın önemli bir parçası olarak görüp görmediğimi bilmek istiyor.

Cevap ya var ya yok. Kadını çok az tanıyorum. Birkaç kez ateşli seks yaptık. Onunlayken çoğu zaman beni çileden çıkarıyor.

Ama şu anda değil. Bakışlarındaki yumuşak ifade beni izliyor, bir şey söylememi bekliyor.

Konuyu değiştirmeye karar verdim. "Salata nasıl?"

Kaşlarını çatıyor. "Lezzetli."

"Daha dokunmadın bile." Yarısı boş tabağıma kısa bir bakış atıyorum. "Yeterli olacak mı?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Az önce büyük bir antrenman yaptık." Banyoda olanları anlatmak için ne güzel bir yol.

"Diyet yapıyorum," diye itiraf ediyor.

Alay ediyorum. "Sanki ne yediğine dikkat etmen gerekiyormuş gibi."

Çatalını tabağının kenarına bırakıyor. "Aslında yapıyorum.

Ayrıca çok çalışıyorum. Spor salonunda."

"Ve benimle." Onunla dalga geçiyorum, aşık bir salak gibi.

Hâlâ yüzünde beliren çatık kaşlara bakılırsa, bu işi çok kötü yaptığımı tahmin ediyorum.

"Hmm. Belki de o kadar da iyi bir fikir değildir."

Şimdi kaşlarını çatan benim. "Ne demek istiyorsun?"

"İkimiz, birbirimize karışıyoruz. Eğer asistanın olursam, beni her gün görmek zorunda kalacaksın."

Kısa bir an için bunun harika bir fikir olduğunu düşünüyorum.

"Ve bu gerçek bir dikkat dağıtıcı olabilir," diye devam ediyor.

Gerçeklik onun sözleriyle yıkılıyor ve kadınlar söz konusu olduğunda ne kadar berbat olduğumu hatırlıyorum. Uzun bir süre boyunca tek bir tanesiyle bile ilgilenmedim ve bunun iyi bir nedeni vardı. Bir kadın dikkat dağıtıcıdır. Bir savunmasızlık. Benim sağlayamayacağım şeyler istiyorlar. Şimdi olmaz.

Belki de hiç.

Alyssa'nın bunu anlaması gerek. Dün gece, sadece birkaç dakika önce aramızda olanların hiçbir anlamı yok.

Hiçbir şey.

"Doğru." Başımı sertçe sallıyorum, tamamen işle ilgili. "Bunu zaten açıklığa kavuşturduğumuzu sanıyordum. Benim asistanım olmayacaksın. Ve artık Finn'in de olmayacaksın. Biraz ara vereceksin. Lisansın için çalışmaya odaklan."

"Benimle daha fazla uğraşmak zorunda kalmamak için beni ofisten çıkarmaya mı çalışıyorsun?" İncinmiş görünüyor ve ona acı çektirdiğim için kendimi bok gibi hissediyorum. Nadiren yaşadığım bir şey. "Önerinin arkasındaki amaç bu mu? Yoksa gerçekten emlakçı olmama yardım etmek mi istiyorsun?"

"Elbette olmana yardım etmek istiyorum," diyorum tüm içtenliğimle.

Sanki bir an bile bana inanmamış gibi beni izliyor ve ben de beni ele veren şeyin ne olduğunu merak ediyorum.

Dokuzuncu Bölüm

Alyssa

Grant Lancaster ile bir restoranın tuvaletinde seks yapalı iki hafta oldu ve o geceden beri onu görmedim. Beni evine davet etmedi. Ya da arabasıyla bırakmayı bile teklif etmedi.

Onu istediği yere şoförlü özel araba. Bunun yerine, üzgün küçük daireme Uber'le döndüm ve dört yüz dolarlık elbiseyi yırtıp attım, bir daha asla giymemeye yemin ettim. Yırtık külotlu çorabı çöpe attım ve sonra kendimi yatağıma atıp ağladım.

Ve ağladı, ağladı.

O geceden beri ağlamadım. Ertesi gün yeniden odaklandım. Merkezimi buldum. Başım dik ve dilimin ucunda söyleyebileceğim her türlü şeyle işe yürüdüm.

Finn beni masamda karşıladı ve ben bir aylığına izne ayrıldığım için yerime başka birinin bakacağını söyledi.

Bütün bir ay.

Tartışmama ya da davamı savunmama izin vermedi. Kişisel eşyalarımı koymam için bana küçük bir kutu verirken çok kararlıydı. Kesinlikle kovulduğumu düşünmüştüm, ancak bugün maaşımı aldım - doğrudan yatırılan miktar banka hesabıma geçti ve tam iki haftalık maaşı.

Yani. Garip.

Kendimi çalışmaya verdim. İnternette ders aldım. Gözetmenli sınava girmek için gerekli olan ders saatlerini aldım ve

sonra geçtiğimiz Cumartesi günü kurs deneme sınavına girdim.

Ve kolaylıkla geçti.

Gerçek sınav bir hafta içinde olacak ve ben gerginim ama buna hazırım. Aynı zamanda heyecanlıyım. Kariyer yolumdaki bir sonraki aşamaya çok daha yakınlım ve Lancaster ve Lancaster için bir acente olarak çalışmaya başlamaya hazırım.

Kardeşleri düşününce aklıma Grant geliyor ve hem sinirleniyorum hem de tahrik oluyorum. Adam çileden çıkarıcı. Bana yaptıklarına bakmanın başka bir yolu yok - beni ofisten kovdu ve nedenini biliyorum.

Beni gözünün önünden uzak tutmak için. Aklından çıkarmak için. Etrafta olmazsam, beni ayartamaz, değil mi?

Umarım acı çekmiştir. Umarım birlikte olduğumuz son zamandan beri her günün her dakikasında beni düşünmüştür. Umarım hala beni istediği için acı çekiyordur.

Onun hakkında böyle hissettiğimi biliyorum.

"Ugh!" Çizmeli ayağımı yere öyle sert vuruyorum ki alt komşum hoşnutsuzluğunu haykırıyor. "Özür dilerim!"

Sürekli kötü bir ruh hali içinde olan huysuz yaşlı bir kadın. Grant muhtemelen onu severdi.

Yatak odamın duvarına dayadığım boy aynasının karşısına geçip çıkmadan önce son bir kez kıyafetime bakıyorum. Şık, siyah, kısa kollu bir elbise. Bacaklarımda siyah tayt, artık meşhur olan siyah diz üstü çizmeler. Saçlarım düşük bir at kuyruğu şeklinde toplanmış, tek bir tel bile yerinde değil. Kulaklarımda ince gümüş halkalar asılı, istersem bilezik olarak takabileceğim kadar büyük.

Belalı biri gibi görünüyorum. Dünyaya çıkıp fethetmeye hazırım.

Bugün fethetmek istediğim tek bir kişi var.

Grant Lancaster.

* * *

Binaya girdiğim anda sanki gizli bir alarm çalıyor çünkü beni sadece Finn değil Grant de ofisinde karşılıyor ki bu hiç beklenmedik bir şey.

Planımın bir parçası değil.

İki uzun ve çalışma dolu haftadan sonra Grant'i görmek sistemimde bir şok etkisi yarattı. Üç parçalı lacivert ince çizgili takım elbisesi, altında bembeyaz gömleği ve koyu mor kravatıyla her zamanki gibi kusursuzdu. Saının bir teli bile yerinde değil, çenesinde ya da yanağında tek bir bıyık bile yok. Bakışlarımız buluştuğu anda ağzı sert bir çizgiye dönüşüyor ve dizlerimin bağı çözülüyor, beni pes etmekle tehdit ediyor.

Hayır, kendime söylüyorum.

Sende bu var. Onu yakaladın.

"Alyssa," diye selamlıyor Finn beni, yüz ifadesi rahat, gülümsemesi zayıf. Beni kısa bir kucaklaşmanın içine çekiyor, asla çok yaklaşmıyor. "Seni görmek çok güzel."

"Ben de seni gördüğüme sevindim." Ondan uzaklaşıyorum, Grant'in yoğun bakışları yüzünden tenim ısınıyor. Birileri az önce kardeşine sarılmamdan memnun değil.

Belki de umurunda değildir. Emin değilim ve en nefret ettiğim şey de bu.

Grant söz konusu olduğunda hissettiğim belirsizlik. Bunun için sadece kendimi suçluyorum, bu da durumu daha da kötüleştiriyor. Sanırım yatağına gizlice girip onunla seks yapmanın bedeli bu. Grant'in neden olduğu tüm sorunları kendi başıma açtım.

"Harika görünüyorsun." Finn'in bakışları üzerimde geziniyor ama hiçbir şekilde cinsel bir his uyandırmıyor. "Seni ofise getiren nedir? Hâlâ ders çalıştığını sanıyordum."

"İki hafta oldu ve hiç durmadan çalışıyorum. Bunu son birkaç aydır biriktirdiğim saatlere eklediğimde sınava girmek için gerekli saatlere sahibim." Biraz daha dik duruyorum. "Deneme sınavını çoktan geçtim."

Finn başını sallayarak, "Bu harika," diyor.

"Ehliyet sınavına ne zaman giriyorsun?" Grant bana sordu.

Ona bakmaya cesaret ediyorum, delici bakışları beni yerimde sabitliyor. "Bir hafta içinde."

"Peki geçtikten sonra ne yapmayı umuyorsun?" Kaşlarını kaldırıyor.

İten içe ölmüş m? Onunla ilgili her şey çok duygusuz görünüyor. Tepkisiz. Bu onun için sadece ofiste başka bir gün. Ve ben sadece

kardeşinin eski asistanı uğradı. "Emlakçı mı oldun?"

Sanki hileli soru gibi .

"Bizim için çalışmaya geliyor," diyor Finn, sesi kararlı. O bunu söylediğinde neredeyse rahatlıyorum.

Grant'in beni bu binadan -ve ondan- kalıcı olarak uzak tutmak için bir neden bulacağından korkuyordum.

Telefon çalıyor, ses Finn'in cebinden geliyor ve Finn telefonu çıkarıyor, ekranda yanıp sönen ismi görünce yüzünü buruşturuyor. "Buna bakmam gerek. Bana birkaç dakika ver." Bizden uzaklaşıyor ve telefona cevap verirken "Ne?" diye bağılıyor.

Bana Grant'i hatırlatıyor.

Şu anda beni izleyen kişi. Bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum, beni içine çekiyor, içimi . Cesur olmaya karar verip, kaçırmadan yüzümü ona dönüyorum. "Hayal kırıklığına , değil mi?"

"Bununla ne demek istiyorsun?" Ses tonundaki ateş burada olmamdan etkilendiğini gösteriyor ve aptalca bir nedenden ötürü bu bana umut veriyor.

"Beni gönderebileceğini ve bir daha beni görmek zorunda kalmayacağını düşünüyordun." Çenemi kaldırıyorum. "Benden kurtulmak düşündüğünden daha zor."

"Hamamböceği gibi," diye mırıldanıyor.

Bana hakaret ediyor olsa bile neredeyse gülmek istiyorum. "Sanırım bu özel hamamböceğini sevebilirsin."

Şimdi de kendimi aşağıladım.

"İğrençler."

"Benim iğrenç olduğumu mu söylüyorsun?" Ona doğru bir adım attım. Sonra bir adım daha. "Yoksa ben yokken beni özledin mi?"

Bu adamın nesi bana böyle cesur şeyler söyletiyor? Beni korkutmalı. Eğer akıllı olsaydım, yol boyunca çığlık binadan kaçırdım. Grant'le arama öyle bir mesafe koyardım ki onunla bir daha muhatap olmamayı garantilerdim.

Bunun yerine, onunla aynı odada bulunduğum ilk anda ters konuşuyor ve onunla alay ediyorum. Beni neden davranmaya zorladığını bilmiyorum.

Muhtemelen beni kovmalı. Hak etmiş olurum.

"Seni bir kez bile düşünmedim." Bakışları son anda benimkilerden uzaklaşıyor ve fark ediyorum ki...

Yalan söylüyor.

Ona doğru bir adım daha atarken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Seni özlediğimi itiraf etmekten korkmuyorum."

Kaşlarını kaldırıyor ama başka bir söylemiyor.

"Seninle ilgili her şeyi özledim." Birkaç adım daha , dokunma mesafesine gelene kadar. "Büyüyen yollarını. Sinirlendiğinde bana nasıl ters ters baktığını. Bedenime girdikten hemen sonra arzuyla sarhoş olduğunda bana nasıl baktığını."

Gözleri ateşle parlıyor. "Alyssa..."

"Keşke bunu tekrar yapabilseydik." Elimi hafifçe göğsüne koyuyorum, kravatının ince ipeği avucumun altında yumuşuyor. "Sen istemiyor musun?"

Sanki yardım arıyormuş gibi boş odaya göz gezdiriyor.

Üzgünüm dostum, benden kaçış yok.

Hiçbir uyarıda bulunmadan beni tutuyor, parmakları dirseğimin kıvrımına dolanıyor ve beni nefessiz bırakıyor. Beni kendine doğru çekti, ağzı benimkinin üzerine eğildi ve ben kayboldum.

Öpücüğünde kayboldum. Tadında. Dilinin benimkine karşı duyuşal kayışında. İçimden bir inilti çıkıyor ve o bunu yutuyor. Bir elini kışıma atıp beni kendisine doğru yaklaştırıyor ve ben onun hatasız ereksiyonunun alt karnıma baskı yaptığını hissedebiliyorum.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun da bu kıyafetle binamıza giriyorsun?" diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı, ağzını boynuma doğru kaydırmadan hemen önce. "Sanki buranın sahibiymişsin gibi davranıyorsun."

"Hayır, istemiyorum." Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, boynumu yaladığında içimdeki her şey sıkıca kenetleniyor. Kulak mememi ısırtıyor.

"Seni kovmalıyım."

"Hangi gerekçeyle?"

"Çok seksi olduğum için." Hafifçe geri çekiliyor ve gözlerimi açtığımda beni izlediğini görüyorum, dudakları nemli, bakışları ateş dolu. "Seni banyoda becermeyeceğim."

Sikişmek kelimesinden bahsettiğinde tüm vücudum aydınlanıyor. Omzunun üzerinden bakıyorum. "Finn'in masası mı?"

"Kesinlikle hayır." Beni serbest bırakıyor ve onun dokunuşunu kaybetmekten duyduğum hayal kırıklığı inanılmaz derecede acı veriyor. "Benimle gel."

Koluma girdi ve beni ofisten dışarı çıkardı. Koridordan aşağıya, katın diğer tarafına, ofisinin olduğu yere. Tüm bu süre boyunca tek bir kelime bile etmiyor, ancak vücudu açık bir gerginlikle titreşiyor.

Sessizliğini sorun etmiyorum. İyiden de öte. Vücudum heyecandan sımsıkı sarılmış durumda, dudaklarım nefesimi kesen öpücüğünden dolayı hâlâ karıncalanıyor. Bugün böyle bir şey olmasını hiç planlamamıştım ama en azından beni göreceğini umuyordum. Şık saçlarım, dev çemberlerim ve topa vuran botlarımla beni güçlü elbisem içinde görmesini.

Ona özellikle kızmadığım için şanslı. Yanlış bir şey söyleyip beni kızdırsaydı top tepme kısmını test edebilirdim.

Grant bana ofisine kadar eşlik ediyor, masasında oturmuş klavyesinde bir şeyler yazan asistanı Astor'un yanından geçerken tutuşu gevşiyor. Yanından geçip Grant'in özel ofisine doğru yürürken bize zar zor bakıyor.

Kapıyı iterek açarken, "Tüm aramalarımı beklet," diye homurdanıyor.

"Ailenizden bile mi?" Astor hâlâ önündeki ekrana bakıyor, parmakları klavyenin üzerinde uçuşuyor.

"Özellikle de ailemden." Kadın bir yanıt veremeden kapıyı çarparak kapatıyor, parmakları kilide gidiyor ve kilidi yerine çeviriyor.

Elinden kurtuluyorum ve ona bakmak için dönüyorum, o bana doğru gelirken yavaşça geriye doğru yürüyorum. Yüzündeki karanlık ifade, gözlerindeki parıltı kalbimi hızlandırıyor. Bir şeye çarpmayacağımdan ya da takılıp düşmeyeceğimden emin olmak için omzumun üzerinden bakıyorum ve yüzümü ona döndüğümde her zamankinden daha yakınımda duruyor.

Her zamanki gibi yakışıklı. Beni içine çekerken mavi gözleri ıslık ıslık parlıyor, altın sarısı saçlarından bir tutam alnına düşüyor. Hiç düşünmeden durup saçına uzanıyorum, geriye doğru itiyorum, parmaklarım ipeksi tellere dolanıyor ve göz kapakları yarıya düşüyor, sanki ona dokunmam iyi hissettirebilirmiş gibi.

Hoşuna gidebilirmiş gibi.

Ona soğuk diyorlar. Duygusuz. Lancaster'ların neredeyse tamamı bu şekilde anılır, ama bu adam... Onda bu şekilde birlikte olduğum diğer tüm adamlardan daha fazla duygu gördüm.

Sadece onu tanımıyorlar. kadar iyi değil.

"Seni masamda becereceğim," diyor, sesi kararlı, sanki karar çoktan verilmiş gibi.

Bana uyar.

Elleri belimde ve popom masanın kenarına çarpana kadar beni bir kez daha geriye doğru yönlendirmeye başlıyor. "Tamam."

"Önce, seni yayacağım ve o muhtaç amcığını yiyeceğim."

Oh, sesindeki vaat. Bu benim sözde muhtaç amımı mutlak ateşe vermeye yeter.

"Ve bundan sonraki her gün, burada oturup telefonlara cevap verdiğimde, toplantılar yaptığımda ya da burada tek başıma olduğumda bile, bu anı hatırlayacağım. Senin çıplak kığın tam buradayken." Eğildi ve hemen arkamdaki noktaya vurdu. "Ağzım amının , dilim içine dalmışken."

Lanet olsun. Kulağa

harika geliyor.

Küçük bir çabayla beni ve masasının üzerine yerleştiriyor. Bakışları düşüyor, dar bacaklarımı ve arkası fermuarlı diz üstü çizmelerimi inceliyor. Yüzünü buruşturuyor. "Neden hep böyle karmaşık şeyler giyiyorsun?"

"Dışarısı soğuk," diye itiraf ediyorum.

"Yine de kısa kollu giyiyorsun." Elini çıplak kolumda gezdirerek beni ürpertiyor. "Hiç mantıklı değilsin."

"Hoşuna gitti." Bakışları benimkileri yakalıyor. "Benden hoşlanıyorsun."

"Siktir." Başını sallıyor, gözleri kısa bir an için kapanıyor. Kalbim serbest düşüşte, söyleyebileceği bir sonraki kelimeyi bekliyor.

Eğer şimdi beni iterse, ağlarım. Bunu biliyorum.

Ama gözlerini açtığında, bakışlarında şehvet ve sıcaklıktan başka bir şey göremiyorum. "Senden hoşlanıyorum. Benim sorunum da bu."

Botlarım üzerinde çalışmaya başladığında kalbim göğsümden fırlamakla tehdit ediyor, ikisini de kaydırarak çıkarıyor ve tüm

Zaman. Elbisemin eteğine uzanıyor, onu yukarı itiyor ve beni bakışlarına maruz bırakıyor.

Göbek deliğime kadar inen siyah taytımın içinde seksilikten çok uzağım ama bana bakışlarından zaten tamamen çıplak olduğumu düşünebilirsiniz. "Tanrım, kadın."

Taytımın kemerini pençeliyor, çekiştiriyor, kalın kumaşı bir vahşi gibi yırtıyor ve koparıyor. "Üzgünüm," diyor ama sesi hiç de üzgün gelmiyor.

"Onları ilk kez giyiyorum," diye itiraz ediyorum, ki bu doğru. "Ve çok ."

Ayrıca gerçek.

"Sana yeni bir çift alacağım. Yirmi çift." Onları bacaklarımdan aşağı çekiştiriyor, önümde diz çöküyor, ağzı çıplak tenimi buluyor ve sıcak öpücüklerle kaplıyor.

Şehrin en güçlü adamlarından biri önümde diz çökmüş, kusursuz bir şekilde giyinmiş, yanakları kızarmış, gözleri açık bir istekle parlarken onu hayretle izliyorum. Tayt her iki bacağımdan da tamamen çıktığı anda rahat bir nefes alıyor, sıcak nefesi tenimde geziniyor, beni gıdıklıyor. Bakışlarını benimkilere doğru kaldırıyor, kaval kemiğimi, dizimin iç kısmını öperken asla başka yere bakmıyor. Aynı şeyi diğer bacağıma da yapıyor.

Tüm nefesim benden kaçarken ağzım kuruyor. Kendimi destekliyorum, avuçlarım masanın üzerinde düz duruyor ve bacaklarımı açıyorum, eteğim yukarı kalkıyor ve şeffaf siyah tangam ortaya çıkıyor.

Yüzündeki acı dolu ifade her şeye değer. Son birkaç haftadır yalnız kaldığım için çektiğim her acıya.

"Tanrım, çok güzelsin," diyor inleyerek, elleri kalçalarımın iç tarafına bastırarak beni daha da genişletiyor. "Şu haline bak."

Bacaklarımın arasındaki noktaya bakıyor. Amım nemle dolup taşıyor ve tangamın sıırıslam olduğunu biliyorum. Öyle olmalı.

Sanki ne düşündüğümü biliyormuş gibi elini uzatıyor, tangamın önünü hafifçe okşarken dokunuşu nazik.

"Islak."

Dişlerimi alt dudağıma gömüp başımı sallayarak cevap veriyorum.

Yukarı aşığı ovuyor. İleri geri. Tüm bu süre boyunca kumaşın üstünde kalıyor, piç kurusu. "İhtiyacım var, tıpkı dediğim gibi."

Sızlanmam tamamen aynı fikirde olduğumun bir işareti.

"Ağızımı üzerinde mi istiyorsun?" Bakışları benimkilere yöneliyor. Başımı hızlıca sallıyorum, kalbim hızla çarpıyor.

"Önce bunları çıkarmam gerek." Parmakları tangamın bel bandının etrafında kıvrılıyor ve onları çıkarmaya başlıyor. Popomu kaldırıyorum, çekmesine izin veriyorum, kalçalarımın, uyluklarımın geçip gidene kadar beni tamamen ortaya çıkarıyor. Yerde yatan buruşuk bir hatıra. "Arkana yaslan."

Söylediği gibi yapıyorum, hiçbir şeyi devirmemeye dikkat ediyorum, ancak kağıtların ve soğuk, kapalı bir dizüstü bilgisayarın üzerinde yatıyorum. Bunu fark ediyor ve bilgisayara uzanıp onu altımdan çekiyor, böylece rahat bir şekilde uzanabiliyorum.

Yani hiç de rahat değil, gerçi umurumda da değil.

Sadece ağızını üzerimde hissetmek istiyorum. Daha önce bana hiç yapmadığı bir şey.

Elbiseyi yukarı doğru itiyor, ta ki göğüslerimin altında toplanana kadar, alt yarımın tamamı ona sergileniyor. Bacaklarım açılıyor ve o da aşığı doğru eğiliyor, ağızı tam amımın önünde. Gözleri kapanıyor ve derin derin nefes alıyor, sanki kokumun tadını çıkarıyormuş gibi ve Tanrım...

Bu çok seksi.

Birden ağızını amıma dayadı ve neredeyse masadan kalkacaktım, öyle bir şoktu ki. Dili sanki sadece benim zevkim için yapılmış gibi her yerimi arıyor. Klitorisimin etrafında dönüyor. Girişimi okşuyor.

"Grant." Parmağını içime soktuğunda adını inliyorum. Sonra bir tane daha ekledi. Bir tane daha. Ta beni gerip üç parmağıyla sikene kadar. Altında kıvraniyorum, dilini klitorisimin üzerinde gezdirdiğinde inliyorum. Dudaklarının arasında emdiğinde haykırıyorum.

Her şey çok iyi hissettiriyor. Çok iyi. Ve masasına yayılmışken Grant'in kafası kalçalarımın arasındayken çok yaramaz. Daha öğlen olmadı mı?

sanmıyorum.

Diğer eliyle kalçamı sıkıca kavırıyor, dili sularımda geziniyor ve çıkardığı özensiz sesleri duyabiliyorum. Başka bir nem dalgası beni sular altında bırakıyor ve kalçalarımı kaldırıp onun istekli ağzını arıyorum. Tanrım, bana yaptığı şey çok ateşli.

Çok ateşli.

"Boşalacak mısın, pis kız?" Beni izlediğini görmek için aşağı bakıyorum, dili dışarıda, izleme zevkim için abartılı bir yalama yapıyor ve beni ürpertiyor. "Çok yakınsın. Bunu söyleyebilirim."

Başımı sallıyorum, tüm vücudum beklentiyle geriliyor.

Tüm dikkatini klitorisime odaklıyor, gözleri kapanıyor, parmakları vücudumun içinde hareket ediyor. Sürekli girip çıkıyor, dili klitorisime çarpıyor ve ben çaresizce izliyorum, başka yere bakamıyorum. Bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şey. Sanki kendi kişisel porno videomda oynuyormuşum gibi. Serbest kalmaya doğru zorlanıyorum. Onu arıyorum. Arıyorum. Oh Tanrım, neredeyse orada-

Dili belli bir ritim tutturuyor ve hepsi bu. Parmaklarımı saçlarının arasına sokuyorum, onu yerinde tutarken parmaklarımı ipeksi tellere doluyorum. Haykırırken tüm vücudum titriyor, amımı yüzüne sürüyorum. Saldırısına devam ediyor, ben titreyen, anlaşılmaz bir karmaşa olana kadar orgazmı benden çekiyor. , yemin ederim yüzümden aşağı gözyaşları süzülüyor ve benden uzaklaştığında gerçekten ağlamak istiyorum.

"Bekle! Gitme," diye itiraz ediyorum ama beni görmezden geliyor.

Kemerin çözülürken çıkardığı o kusursuz tıngırtıyı duyduğumda, vücudum hâlâ gergin bir şekilde beklenti içinde inliyorum. Bir iniltiyle içime giriyor, öfkeyle beni beceriyor. Hareketleri o kadar güçlü ki, beni masanın üzerine doğru itiyor. Altımdaki kâğıtlar gürültüyle kırılıyor ve yere bir şeyler dökülüyor. Kalem mi?

Bilmiyorum. Umurumda da değil.

Sikişiyor ve sikişiyor ve gözlerimi açtığımda, yakışıklı, sıkı bir şekilde konsantre olmuş yüzünde sayısız duygunun geçişini hayranlıkla izliyorum. Ellerini masanın kenarına dayamış, kalçaları kayıyor ve hareket ediyor, siki içimde bir noktayı dürtüyor ve beni inletiyor.

"Seni sistemimden atamıyorum," diyor, her kelime bir itişe eşlik ediyor. "İstediğimi sanmıyorum"

İçimden bir kahkaha yükseliyor, kendimi tutamıyorum ve ona baktığımda gülümsüyor.

Aslında bana gülümsüyor.

Gülümsemesi hızla kaybolur, yerini orgazmı yaklaşırken ona gelen o yoğun konsantrasyon alır. Hareketleri kontrolden çıkıyor, özensizleşiyor. Her hamlesinde homurdanıyor, tam duracakken kalçaları benimkilere çarpıyor, içime boşalırken göğsünün derinliklerinden acı dolu bir inilti geliyor.

Yine prezervatif yok ama umurumda bile değil. Çok iyi hissettiriyor, çıplak ve sıcak içimde. Ve daha önce hiç masa üstünde sikilmemiştim. Son derece seksi patronum tarafından.

Daha önce yapmadığım pek çok şey var, Grant ile tanışana kadar yapmadığım.

Onuncu Bölüm

Hibe

Artık bunu ne kendime ne de bir başkasına inkar etme zahmetine girmeyeceğim. Gerçekler gerçektir.

Ve ben bu kadına takıntılıyım.

Tamamen ve tamamen takıntılı.

Prensesi kulesine sürgün ettiğim an-AKA onu

Brooklyn'deki dairesini, aşık bir ergen gibi özlüyordum. Sırf boş masasını görmek için Finn'in ofisini ziyaret ederdim. Sanki kardeşimin ofisine girmeye çalıştığımda Alyssa'nın orada oturup benimle tartışmaya hazır olmaması onun suçuymuş gibi, onun yerine geçecek kişiye ters ters bakardım.

Alyssa'nın artık işte olmaması benden başka kimsenin suçu değil.

Finn onu gönderdiğim için bana kızgın. O da benim oyunumun farkındaydı - beni hemen anladı ve asistanını becerdiğimi biliyordu. Bana bunu sordu, ben de suçlamayı reddettim ama biliyorum ki...

O gerçeği biliyor.

İşte *yine* buradayım, yan odada asistanım otururken onu masamda beceriyorum ve umurumda bile değil. Astor beni duydu mu? Bizi duydu mu?

Kimin umurunda? Sanırım

aşık oldum. Oh lanet olsun.

Ayıltıcı bir düşünce.

Alyssa şu anda kendini elinden geldiğince toparlamaya çalışıyor, taytını çıkarmış, çünkü ben onu lime lime ettim. Elbisesi yerine oturdu ve odanın diğer ucundaki küçük kanepede oturuyor.

botlarını tekrar giydi. Hafifçe karıştırılmış at kuyruğu ve ağızım sayesinde dudaklarından silinen rujuyla çok seksi görünüyordu.

"Ehliyetini alır almaz burada çalışmaya geri döneceksin," diyorum ona. "Sınavı geçemesen bile geri döneceksin. Finn seni özlüyor."

Seni özledim.

Söylemiyorum. Yüksek sesle değil.

Endişe gözlerini dolduruyor. "Başarısız olacağımı mı düşünüyorsun?"

"Tabii ki hayır," diyorum, onun korkmasını istemiyorum. "Sen zekisin. Deneme sınavını çoktan geçtin. ."

Rahatlayarak sarkıyor, diğer botunun fermuarını çekiyor ve sonra ayağa kalkıp ellerini eteğinin altına götürüyor. "görünüyor muyum?"

Kendime çeki düzen vermem iki saniyemi aldı. Yavaşça ona yaklaştım, bir kolumu beline doladım ve onu kendime çektim. "güzelsin."

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum ve o da ellerini göğsümde birleştirerek beni itiyor.

Ne be?

"Grant-ne yaptığımızı konuşmamız gerek."

Birbirimizi inceliyoruz ve kendimi onun karanlık gözlerinde ve orada dönen tüm duygularda kaybolurken buluyorum. Belki aşk değil - henüz - ama lanet olsun, ondan hoşlanıyorum. Hem de çok. Onu çok özledim. Sadece cinsel olarak değil, her zaman onunla birlikte olmak istiyorum. Onun tavırlarını seviyorum. Ağızını. Söylediği şeyler.

Şu anda bana öyle bir bakıyor ki, sanki birkaç kelimeyle onun için her şeyi değiştirebilirmişim gibi.

"Bunu bir deneyeceğiz," diyorum ona, sesim hafif. Sanki sıradan bir sohbet yapıyormuşuz gibi, oysa ben tüm evrenimi değiştiriyorum.

Ve onun .

"Neyi deneyelim?"

"Bizi."

"Oh?" Kaşları havaya kalkıyor ve parmaklarını ceketimin yakalarına dolayarak temiz çizgileri bozuyor. Temiz çizgiler konusunda titizimdir. "Bunun iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Sanırım yıllardır aklıma gelen en iyi fikir bu." Elimi gezdirdim, aşağı kayarak kışının yemyeşil kıvrımını yumuşattım. "Bu yemek yemeliyiz. Birlikte."

"öğle yemeği vakti bile gelmedi," diyor sırtarak.

"Ben zaten yemek yedim." Onun nefis amından bahsediyorum. Düşüncesi bile ağzımı sulandırıyor. "Daha sonra bir şeyler atıştırmam gerekebilir."

Müstehcen ses tonumdan, neden bahsettiğimi anladığını biliyorum.

"Sen kötüsün," diye mırıldanıyor.

"Hoşuna gitti." Başımı eğiyorum, ağzım onunkini yutmak üzereyken bir klik sesi geliyor, sanki bir kilit çözülüyormuş gibi.

Ofisimin kapısı açıldığında kardeşim orada duruyordu, bizi içeri alırken yüzünde kuşkulu bir ifade vardı. Alyssa kollarımda, ağzım onunkine dokunmaya sadece birkaç santim uzaklıkta.

"Ah Tanrım. Ellerini ondan uzak tutamayacağını biliyordum." Finn beni işaret etti. "Eğer onu kovarsan, kışına tekme basarım."

"Onu kovmayacağım." Onu kendime yaklaşıtıyorum, o da çenemin hemen altına sokuluyor. Kahretsin, şu anda kimim ben? "Burada sahip olduğumuz en iyi ajan olacak. Sadece izle."

"Kahretsin, iyi misin kardeşim? Sesin kendin gibi gelmiyor." Finn'in gülümsemesi çok büyük. Kendini beğenmiş ve çok bilmiş. "Sen de aşk dolu falan görünüyorsun."

"Siktir git buradan," diye mırıldanıyorum ve Finn ben başka bir şey söyleyemeden kapıyı çarpıyor.

Finn gittikten sonra "Gerçekten şirketteki en iyi emlakçı olacağımı düşünüyor musun?" diye sorar.

Genelde gördüğüm Alyssa'ya hiç benzemiyor, kendinden çok emin değil gibi.

"Ne istersen olabilirsin. Zekisin. Azimli ve odaklanmışsın. Bu niteliklerini en başından beri fark ettim," diyorum ona, söylediğim her kelimeyi kastederek.

"Gerçekten mi?" Sesindeki şüphe çok açıktı.

"Bu ve elimde olmadan yakalayamadığım bir kışın var." İki elimle sıkıyorum.

"Hibe. Odaklan." Kravatımı çekiştirerek yüzümü kendi yüzüne doğru çekti. "Bunun olduğuna inanamıyorum."

"Ben de yapamam," diyorum dürüstçe. "Adil bir uyarı, bazen tam bir pislik oluyorum."

Kaşlarını çatıyor. "Bazen mi?"

"Her zaman," diye neredeyse homurdanıyorum. "Ama nedense benden hoşlanıyor gibisin."

"Senden hoşlanıyorum." Onu öpmeden hemen önce gülümsüyor. "Hem de çok."

Yanağını okşuyorum, teninin yumuşaklığının tadını çıkarıyorum. "Sence Astor bizi daha önce duymuş mudur?"

"Oh." Yanakları pembeleşti. "Belki?"

"Bu sessiz olabilir misin?"

Onun sıcak bedenine tekrar girmeyi düşündükçe sertleşiyorum.

"Aklında ne olduğuna bağlı." Sesi çok şımarık. Gözleri ıslıl ıslıl ve yaramazlık dolu.

"Sadece bekle ve gör." Mükemmel kızıncı bir kez daha kavriyorum, bana ne yaptığını hissedebilmesi için onu içeri çekiyorum. "Bir daha asla Finn için çalışmayacaksın."

"Neden olmasın?"

"O senin için yanlış kardeş." Ağzımı onunkine bastırıyorum. "Doğru olan benim."

"Evet, kesinlikle öylesin," diyor Alyssa gülümseyerek.

Aletimi kendi aleti gibi avuçlamadan hemen önce.

* * *

Umarım Grant ve Alyssa'nın hızlı ve ateşli romantizmini beğenmişsinizdir!

Hazırlık okulunda geçen karanlık zorba romantizmini seviyor musunuz?

Crew Lancaster'ın hikayesini şimdi okuyun!

[Hayatınız Boyunca Bir Milyon Öpücük](#)

Ayrıca, Charlotte Lancaster'ın 19 Nisan'da çıkacak olan [Gönülsüz Gelin](#) adlı öyküsünü de okuyabilirsiniz!

Monica Murphy tarafından da

Bağımsız

[Söylemek İstedğim \(Ama
Söyleyemediğim\) Şeyler Hayatın
Boyunca Bir Milyon Öpücük](#)

Görücü Usulü Evlilik

[Gönülsüz Gelin](#)

Üniversite Yılları

[Birinci Sınıf](#)

[İkinci Sınıf](#)

[Üçüncü](#)

[Kıdemli](#)

Flört Serisi

[Tarihi Kaydet Tarih](#)

[Sahte Holidate](#)

[Seninle Çıkmaktan](#)

[Nefret Ediyorum](#)

[Randevuyu](#)

[RandevusuBir](#)

[Değerlendir Düğün](#)

Kör Randevu

Callahanlar

Bana Yakın

Ona Aşık Olmak

Ona Bağımlı

Olmak

Onu Benim

Yapmak İçin

Seninle Savaşmak

İstiyorum

Bir Callahan Düğünü

Sonsuza Kadar Senin Serisi

Bana Söz Verdin Sonsuza

Kadar Seni Düşüneceğim

Sensiz Hiçbir Şey

Hasarlı Kalpler Serisi

Onun Onun Boşa

Kalbi Meydan

Okuyan Kalbi

Harcanan Hasarlı

Kalpler

Arkadaşlar Serisi

Sadece Arkadaşız

Sonsuza Kadar
Arkadaştan Daha Fazlası

Asla Düeti

Bizi Ayırma Asla Seni Asla
Bırakma

Kurallar Serisi

Karanlıkta
Adil Oyun
Yavaş Oyun
Güvenli
Bahis

Fowler Kız Kardeşler Serisi

Menekşeye
Sahip Olmak
Gül Çalmak
Zambağı
Evcilleştirmek

Reverie Serisi

Onun Hayali
Onun Kaderi

Milyarder Bekarlar Kulübü Serisi

[Crave](#)

[Torn](#)

[Savor](#)

[Sarhoş](#)

Bir Haftalık Kız Arkadaş Serisi

[Bir Haftalık Kız Arkadaş](#)

[İkinci Şans Erkek Arkadaş](#)

[Üç Kırık Söz Drew +](#)

[Fable Forever Dört Yıl](#)

[Sonra](#)

[Sana Beş Gün Kala](#)

[Bir Drew+ Masalı Noel](#)

Bağımsız YA Başlıkları

[Kötü Çocuğa Cesaret Edip](#)

[Onu Kurtarmak](#)

[Güzel Ölü Kızlar](#)

Yazar Hakkında

Monica Murphy New York Times, USA Today ve uluslararası çok satan bir yazardır. Kitapları neredeyse bir düzine dile çevrilmiş ve dünya çapında milyonlarca kopya satmıştır. Hem geleneksel olarak yayınlanmış hem de bağımsız olarak yayınlanmış bir yazar olarak, genç yetişkin ve yeni yetişkin romantizminin yanı sıra çağdaş romantizm ve kadın kurguları yazmaktadır. USA Today çoksatan yazarı Karen Erickson olarak da bilinmektedir.

Copyright© 2022 by Monica Murphy

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak tasarımı: Emily Wittig
emilywittigdesigns.com

Editör: Rebecca, Fairest Reviews Editing Services

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

